

CARSTVO TVOJE

**Posvećeno KRISTOFERU RIVU,
zbog koga smo poverovali
da čovek može da leti**

NOVI BARDOVI

UVOD
Eliota S. Magina

Usmiraj dvadesetog veka superheroj je običan čovek.

Pogledajte samo kako živimo: neverovatnom brzinom i s lakoćom putujemo širom planete; u stanju smo da u trenutku komuniciramo s ljudima na najudaljenijim krajevima Zemlje; stvaramo čitave ekonomije, pokrećemo ekološke procese, činimo čuda. Da je neka osoba od pre samo stotinak godina u stanju da zaviri u naše živote, pomislila bi da nismo smrtnici, već božanstva. Zaprepastilo bi je šta su i najobičniji među nama u stanju da učine pomoću automobila, prekidača za svetlo ili bankomata. Na isti takav način mnogi od nas posmatrali su i naše superheroje – kao da su bogovi. Naša hipotetička osoba iz minulog veka bi, naravno, bila u zabludi, ali ni više ni manje no što smo mi u zabludi kad su naši junaci u pitanju.

U priči koju držite u rukama Mark Vejd i Aleks Ros govore

nam kako je jedini prikidan odgovor na neumoljivi marš napretka koji nas je doveo do ovog trenutka u istoriji civilizacije da iznađemo način da

**NAŠA JE
DUŽNOST DA
RAZUMEMO
POSLEDICE SVOJIH
POSTUPAKA, TE
DA ODABEREMO
DA IH NAČINIMO
– ILI NE
NAČINIMO –
ŠIROM
OTVORENIH
OČIJU.
TO JE TEMA
CARSTVA
TVOJEG.**

se odgovorno suočimo s njim. Ne skromno. Pa ni nesamosvesno. Niti s verom u silu veću od nas koja će sići s nebesa i

popraviti stvari uprkos našim silnim naporima da ih zabiljamo. Naša je dužnost da znamo ko smo, gde smo i šta smo sve u stanju da učinimo. Naša je dužnost da razumemo posledice svojih postupaka, te da odaberemo da ih načinimo – ili ne načinimo – širom otvorenih očiju.

To je tema *Carstva tvojeg*. Dok ovo pišem, završavam rukopis romana – stotinak hiljada reči nanizanih bez slika, izuzev poneke nove samostalne ilustracije Aleksa Rosa – pod nazivom *Carstvo tvoje*. U pitanju je prozna proširena verzija priče koja je pred vama. Da bih bio u stanju da ga napišem, ja – baš kao i Mark i Aleks – moram da verujem u heroje. I verujem. Verujem u Supermena. Zaista. Stvarno verujem i u Čudesnu Ženu, tako mi svega. Verujem i u Deda Mraza. Verujem da su ljudi hodali po Mesecu. Verujem da za svaku Pashu prorok Ilija svrati da otpije gutljaj vina. Verujem i u metafore. Metafore

**VERUJEM U SUPERMENĄ. ZAISTA. STVARNO
VERUJEM I U ČUDESNU ŽENU, TAKO MI SVEGA.
VERUJEM I U DEDA MRAZA. VERUJEM DA SU
LJUDI HODALI PO MESECU. VERUJEM
DA ZA SVAKU PASHU PROROK ILIJA
SVRATI DA OTPIJE GUTLJAJ VINA.**

su stvarne. Zato Sveti pismo ne sačinjavaju samo mudrosti i proročanstva koja pastor Makej mahinalno izgovara na stranicama koje će uslediti; ali baš zato Sveti pismo te obzname okružuje i obuhvata pričama – alegorijskim i metaforičnim – koje nas uče našim vrednostima. Ovde pred vama je, naravno, priča o sukobu dobra i zla, ali i nešto više od toga. Tu su i sukobi rasuđivanja, sukobi između različitih interpretacija šta je dobro, šta je pravda, kao i sukobi u vezi s tim ko će ispaštati zbog zla koje se rađa iz naših najboljih namera. Ovo je ljubavna priča. Ovo je priča o mržnji i gnevnu. Ovo je *Iljada*. Ovo je priča o tome

kako mi – lično mi: vi i ja – bimo da koristimo koje god posebne moći i sposobnosti da imamo kad su i one tek nešto izvan dosega običnih smrtnika.

Ovo je priča o istini koja je zakopana, pravdi koja je izbegnuta i američkom načinu života izvitoperenom u kandžama sitničavih semantičara.

Superherojske priče – bilo stripske, bilo u drugim medijima – danas su najsuvišije ovaploćenje popkulturne kolektivne svesti. To nisu priče o bogovima, već o onome što bi ljudi žezele da postanu; što zapravo i treba da postanu. One su naslednice priča koje su se

nekad pripovedale na seoskim igrankama, oko logorske vatre i uz pesmu lutajućih bardova. Mi – svi mi – stalno smišljamo takve priče po studentskim domovima, tokom zajedničkih vožnji automobilom i u redu za menzu na poslu i u školi. Evo jedne:

Imam prijatelja po imenu Džef. Ma, znate Džefa. Ja sam imao možda devetnaest ili dvadeset godina, a on oko dvanaest ili trinaest. Ja sam studirao na nekom koledžu, a Džefov očuh je bio veliki budža na tom istom koledžu, te smo se nas dvojica sprijateljili. Jedno veče sam otišao kod njegovog očuha na večeru i tada smo se Džef i ja zapričali o nečemu što nam

je bilo zajedničko: o našoj ljubavi prema superherojima i njihovim pričama. Vidite, ja sam bio upravo prodao svoj prvi stripski scenario, priču o Zelenom Strelcu pod nazivom *Šta je jedan čovek u stanju da uradi?*, te sam se našao pred problemom. Uskoro sam imao sastanak sa Džulijusom Švarcom, „bardom nad bardovima“, da utvrdimo da li sam imao

samo jedan metak u komori ili imam još priču u šaržeru. Morao sam da smislim ubitačnu ideju za priču o Supermenu, inače bih naredne tri godine proveo na pravnom fakultetu. Biće da sam Džefu ispričao neke

svoje ideje, a biće da je i Džef meni ispričao neke svoje. I Džef je tom prilikom smislio priču koju je nazvao *Da li nam uopšte treba Superman?*. Priča je bila o tome kako su Ćuvari svemira usadili novu ideju Velikom Plavcu u glavu. A ta ideja je bila da je možda, u svojoj želji da očuva i olakša život ljudskom rodu, Superman sprečavao samostalni rast običnih i valjanih ljudskih bića. Možda je nehotice ubijao leptira pokušavajući da mu pomogne da izade iz čaure. Nije bio siguran u to, ali je ipak postojala i ta mogućnost. To je bila Džefova ideja.

I tako sam otišao u Gotam da se sretnem s Bardom, noseći pod skalpom desetak

tek proklijalih ideja. Probao sam da mu predstavim jednu, da mu serviram drugu, da ga iznenadim trećom. Neke su mu se svidele, neke nisu. Neke su samog Barda nadahnule na ideje; od nekih bi zafrkao ili zahrkao. Po isteku nekoliko sati – a bilo je to glasnih i napornih nekoliko sati, kao što bi sati

I TAKO SAM OTIŠAO U GOTAM DA SE SRETNEM S BARDOM, NOSEĆI POD SKALPOM DESETAK TEK PROKLJALIH IDEJA.

misao o tome šta bi bilo kad bi Čuvari posetili Supermena s najmanjom kritikom toga kako obavlja svoj posao. „E, sad si već nabasao na nešto sveže“, obavestio me je matori. Bio je ushićen. Dovlačio je ljude iz hodnika i terao me da im ponovim svoju zamisao.

Priču sam nazvao *Da li nam uopšte treba Superman?*, a nacrtali su je Sveti Kert i Marfi, te sam bio presrećan i tako sam proveo narednih petnaest godina redovno stavljajući Supermenu reči u usta, te nikad nisam otisao na pravni fakultet. I kunem vam se da nisam imao pojma odakle mi ta ideja. Uostalom, ko uopšte zna odakle dolaze ideje? Nisam se sećao – još uvek se ne sećam, zapravo, ali verujem Džefu – sve dok mi Džef mnogo go-

dina nakon toga nije rekao za svoj doprinos. Dvadesetak godina kasnije.

Džef nije ispaštao zbog mog neuvđavnog previda, bar koliko ja znam, te mi je, štaviše, sve to vreme bio prijatelj. A i on je lepo prošao. Sa svojim drugom Metjuom napravio je prvi veliki superherojski film modernog doba – *Komedos*, sa Arnoldom Švarcenerom, kao i mnoge druge sjajne stvari. A jednog dana, mnogo kasnije, ja sam bio urednik Džefovog prvog samostalnog strip-serijala: osnovnog remek-dela s Timom Sejлом – *Challengers of the Unknown* (*Izazivači nepoznatog*). On trenutno piše za Holivud, DC i za Marvel, vrlo je srećan i još uvek mi je prijatelj,

a sad imam priliku da ispravim svoj previd.

Danas imamo nove bardove i nove priče. Ne toliko davno Mark i Aleks otišli su u Gotam da se sastanu s Denom Rasplerom – koji je, poslednji put kad sam ga video, bio tek pametan i ambiciozan kli-

nac, a sad je veliki budža, baš kao Džefov očuh – da mu prodaju ideju o tome kakav bi svet bio kad bi se superheroji penzionisali, a potom se ispostavilo da su njihova deca, unuci i naslednici zapravo pravi papani.

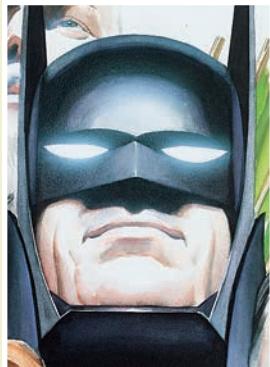
Tema priče *Da li nam uopšte treba Superman?*, ta ikona nekog drugog vremena, tema je koju nastavljaju i novi bardi *Carstva tvojeg*. Možda je

čak i dovršavaju. Ovo delo se bavi razdobljem života u kom Supermen, Kapetan Marvel,

Čudesna Žena, Betmen i svi ostali shvate da nisu bogovi. Bavi se razdobljem njihovih života kad napokon nauče da, uprkos svim svojim ograničenjima, i dalje moraju biti močni, ali i odgovorni. Sada je došlo životno razdoblje ljud-

skog roda kad svi mi treba da naučimo istu tu lekciju. Zato je ova priča, uprkos svim tim kičastim šarenim kostimima, veoma bitna.

Heroji, bilo istorijski, bilo iz bajki, ka čijim vrlinama stremimo, nisu samo živopisni ljudi koji vode uzbudljiv život; oni tradicionalno poimaju vrednost ljudskog života u svim mogućim mestima i uslovima. Ali stvarni heroji, za razliku od brojnih ikona koje smo mi stvorili, takođe razumeju i ljudsko dostojanstvo, kao i ljudsku besmrtnost, a ti koncepti su izostali iz, recimo, Supermenovog obrazovanja. Posebno heroji moraju da, pored vrednosti samog života, razumeju vrednost onoga što sačinjava život: uspomene, ideje, ljubav. Znakovi pored puta koje ostavimo za sobom zapravo definišu naš život. Drveće koje zasadimo, deca koju odgajimo i priče koje sebi pričamo našem životu pružaju značaj. A palate koje naši narodi podižu, nasleđe koje za sobom ostavljaju i umetnost koju stvaraju sačinjavaju našu civilizaciju. Već godinama pokušavam da Supermenu objasnim kako ne treba samo da spasava živote, već da mora i da okreći i uglača nekretnine. A on to nikad nije kapirao. Nije mu to bilo jasno sve dok mu Mark i

UKOLIKO BISMO MOGLI DA ZAVIRIMO U ŽIVOTE NAREDNIH GENERACIJA LJUDI NA NAŠOJ PLANETI, SVAKAKO BI NAM SE UČINILO KAO DA NAM SE UKAZAO OLIMP.

Aleks nisu pokazali. Njazad im je uspele da mu to utuve u glavu i zato sam veoma ponosan na njih.

U *Carstvu tvojem* Mark i Aleks prave podelu između čovečan-

stva i takozvanog natčovečanstva. To je glavni izvor sukoba u samoj priči. A sinteza priče je poimanje da je u pitanju lažna razlika. Kao što je još jedan heroj, Mahatma Gandi, tvrdio da je on i hinduista i musliman – baš kao i hrišćanin, Jevrejin ili budista, ako je to u datom trenutku prikladno – tako i mi ovde izvlačimo nauk da su i najobičniji od nas heroji, a najživopisniji i najupadljiviji često krajne obični i puni mana. Naši novi bardovi nas elegantno i precizno navode na taj zaključak kao Sokrat kad nas navodi kroz svoje argumente ili Pitagora kad dokazuje geometrijske teoreme.

Čak i superheroji moraju da rastu i odrastaju. To nam je

sada jasno. A kad pročitate *Carstvo tvoje*, biće i vama.

Ukoliko bismo mogli da zavirimo u živote narednih generacija ljudi na našoj planeti, svakako bi nam se učinilo kao da nam se ukazao Olimp. I naravno, opet bismo pogrešili. To su samo naša deca, unuci i naslednici, koji će u tim dñima što predstoje hoditi

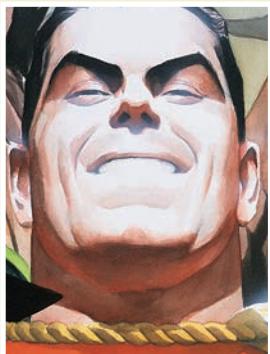

Zemljom kao titani, noseći na sebi crte lica i nedostatke koje smo im mi ostavili u amanet.

Oni su naši glasnici poslati u tu blistavu budućnost. I oni će sa sobom u svoje doba preneti one vrednosti i ikonografije koje im mi danas ponudimo. Na stranama koje će uslediti nalazi se divljenja vredan početak uspostavljanja tih vrednosti i ikonografije. Da citiram još jednog starog druga koji mi silno nedostaje (a ako ikada budeš išao na zapad, Alane, pronađi me, važi?): „Ovo je izmišljena priča... ali nisu li sve?“

Eliot S! Magin

Tamo gde veter jako duva
Nova godina, 1997.

SVEDOK SVE DO SAMOOG KRAJA

Klark Norman Ros

Moj sin Aleks Ros i ja, upravo višedecenijskoj razlici u godinama, obojica smo odrastali uz superheroje – iako ih u mojoj mladosti nismo tako zvali. Moji su imali imena kao što su Herakle i Atlas iz grčke mitologije, ili Samson iz Biblije. Ipak, iako ovo možda i nije mesto za spekulisanje zašto svaka generacija stvara sopstvenu erguelj nadljudi, to ipak pomaže čičama kao što sam ja, koji nikad nisu uspeli da se povežu sa strip-skrom generacijom, da gaje bar neko razumevanje.

Ono što Aleks i scenarista Mark Vejd pokušavaju u CARSTVU TVOJEM najbolje bi se moglo opisati, mislim, kao trijumf, štaviše, kao dvostruki trijumf. S jedne strane su dotad većno mladim i neranjivim herojima podarili čitav spektar ljudskih nesavršenosti, kao što su stareњe, pa čak i smrt. Te savremene ikone sada su u stanju da budu obeshbrane i ogorčene. Mogu da imaju buntovno potomstvo.

S druge strane, Mark Vejd je u ovom sukobu titana video savremenu verziju apokalipse, koju možete naći u *Otkrivenju*. Uzgred, neki možda vide ironiju u tome što nije Aleks taj koji je uvideo tu vezu, s obzirom na to da sam ja sveštenik. Ali kao liberalni protestantski sveštenik koji ne može da se seti da li je ikada propovedao o toj krajnje ekstravagantnoj viziji

smaka sveta u celoj Bibliji, ako ne i u celoj svetskoj književnosti, ja u tome ne vidim nikakvu ironiju. Samo mi je zabavno da je jedno od moje dece igralo ulogu u navođenju šire publike na čitanje *Otkrivenja* – što je, ubedjen sam, mnogima bilo ujedno i prvo čitanje.

A ipak, Aleks i Mark odrasli su pod oblakom koji nije postojao za vreme prilično mirnih dvadesetih i tridesetih, kad sam ja odrastao – nuklearnim oblakom. Smatram da CARSTVO TVOJE ne bi nastalo, niti bi bilo toliko prihvaćeno da nije te činjenice. Smak sveta je iz sfere mašteta prešao u domen verovatnog.

Uprkos tome, superherojska verzija poslednjih dana u CARSTVU TVOJEM i njihova biblijska verzija koja se može naći u *Otkrivenju* slične su samo u najgrubljim crtama: poseta anđeoske figure zemaljskom posredniku, neizvesna borba između sila dobra i zla, nakon koje sledi trijumf sila dobra. Među brojnom razlikama jesu i krajnje različiti svetovi što nastaju po završetku te borbe.

Pošto sam bio fizički model za velečasnog Normana Makeja iz CARSTVA TVOJEG, što je uloga koja mi je, uveren sam, pre-vashodno i ponajpre dopala iz razloga što sam bio dostupan samom umetniku, njegova ličnost me je posebno zainteresovala. Setimo se poziva Avramu da postane otac nove nacije, setimo se anđela Gavrila, koji Mariji donosi blagovesti da će roditi sina gospodnjeg, kao i zaslepljujućeg iskustva apostola

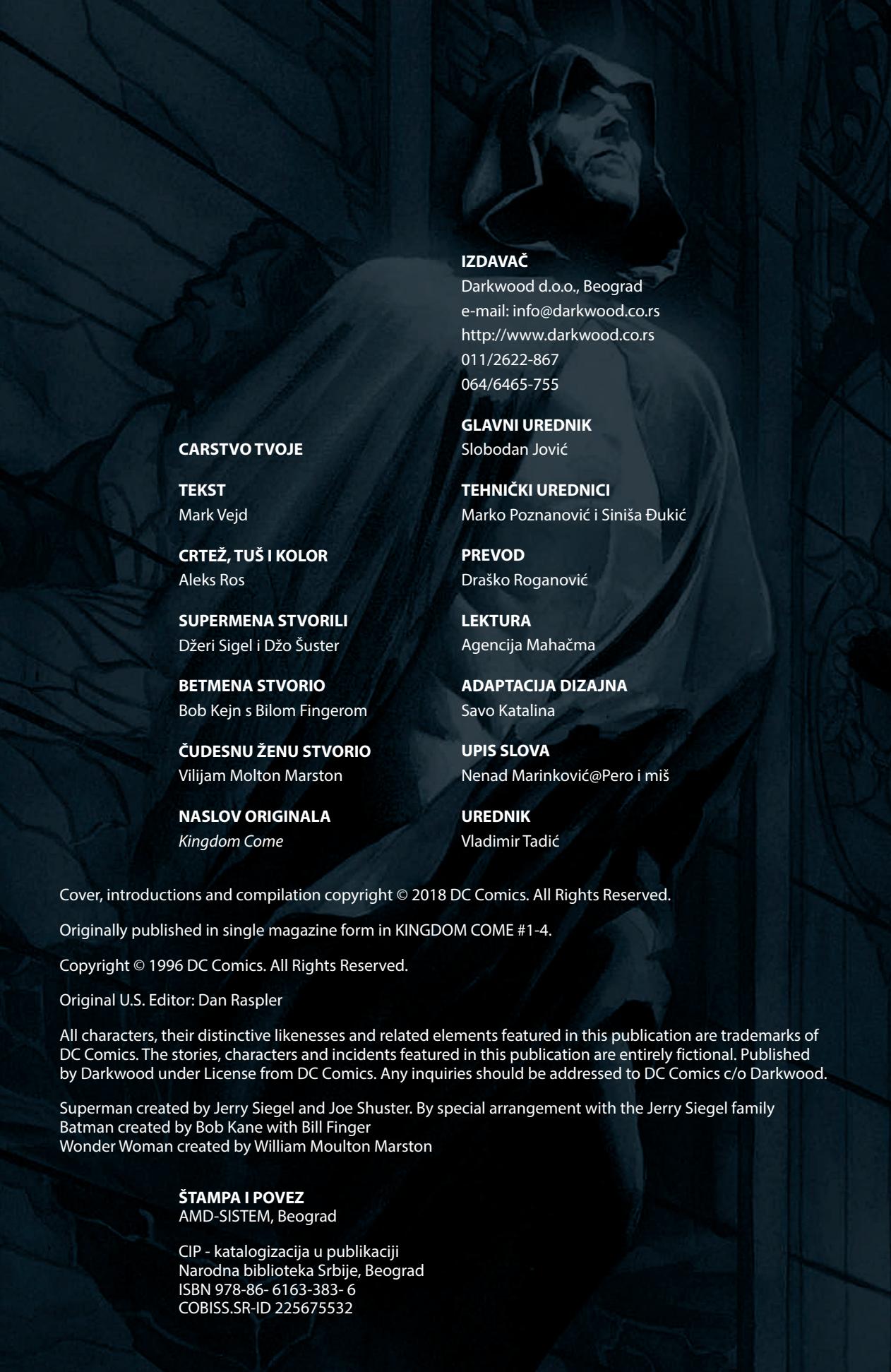
Pavla na putu za Damask – sve su to krajnje ljudski, nesavršeni nosioci božanskih istina.

Norman Makej, kojeg susrećemo u najranijem delu priče, čovek je na izmaku snage. Njegova supruga i jedan od njegovih najstarijih prijatelja umrli su, a svet oko njega deluje kao da će se svakog trenutka raspasti. Pa ipak, moja starija čerka, nakon što je pročitala prvo poglavlje, izjavila je kako ja nikad ne bih napustio svoju crkvu i prepustio svoju pastvu da se sama brine o sebi. Ali ni pod manje stresnim okolnostima jednom svešteniku nije lako da nastavi da radi bez svog životnog partnera, a Mark i Aleks su prikazali svet znatno haotičniji čak i od najgorih sastanaka crkvenog odbora. Moja čerka ima više poverenja u moju izdržljivost pod takvim okolnostima no ja.

Norman tokom iskušenja i muka koje će uslediti raste kao lik. Umesto da prosto posmatra te nesavršene superheroje, on im zapravo postaje duhovni pastir, hrabreći ih da se prepuste svojim istinskim, boljim pobudama.

Ljubitelji stripa u epopeji kao što je CARSTVO TVOJE prevashodno mogu da vide izlog pun novih, ali i recikliranih superheroja. Ipak, ja bih ovu priču drugačije sagledao. Za mene je superherojski milje CARSTVA TVOJEG izlog, i to veoma lepo ukrašen, u kojem je pak izložena priča o odrastanju ljudskog roda i njegovom pronalaženju svoje istinske svrhe, prava optimistična priča za svakog od nas ponaosob. ☩

IZDAVAČ

Darkwood d.o.o., Beograd
e-mail: info@darkwood.co.rs
<http://www.darkwood.co.rs>
011/2622-867
064/6465-755

CARSTVO TVOJE

TEKST

Mark Vejd

CRTEŽ, TUŠ I KOLOR

Aleks Ros

SUPERMENA STVORILI

Džeri Sigel i Džo Šuster

BETMENA STVORIO

Bob Kejn s Bilom Fingerom

ČUDESNU ŽENU STVORIO

Vilijam Molton Marston

NASLOV ORIGINALA

Kingdom Come

GLAVNI UREDNIK

Slobodan Jović

TEHNIČKI UREDNICI

Marko Poznanović i Siniša Đukić

PREVOD

Draško Roganović

LEKTURA

Agencija Mahačma

ADAPTACIJA DIZAJNA

Savo Katalina

UPIS SLOVA

Nenad Marinković@Pero i miš

UREDNIK

Vladimir Tadić

Cover, introductions and compilation copyright © 2018 DC Comics. All Rights Reserved.

Originally published in single magazine form in KINGDOM COME #1-4.

Copyright © 1996 DC Comics. All Rights Reserved.

Original U.S. Editor: Dan Raspler

All characters, their distinctive likenesses and related elements featured in this publication are trademarks of DC Comics. The stories, characters and incidents featured in this publication are entirely fictional. Published by Darkwood under License from DC Comics. Any inquiries should be addressed to DC Comics c/o Darkwood.

Superman created by Jerry Siegel and Joe Shuster. By special arrangement with the Jerry Siegel family
Batman created by Bob Kane with Bill Finger

Wonder Woman created by William Moulton Marston

ŠTAMPA I POVEZ

AMD-SISTEM, Beograd

CIP - katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd
ISBN 978-86-6163-383-6
COBISS.SR-ID 225675532

Prvo poglavje
Čudni došljak

„I više...”

„....sijevanja munja
i gromovi, i glasovi...”

„....i bi veliko
tresenje zemlje.”

„I posta grad i oganj,
smiješani s krvlju...”

„I pade s neba velika
žvijezda, koja gorase kao
sveća...”

....I vidjeh, i čuh
jednoga andela..."

....gdje leti posred
neba i govori
glasom velikijem..."

....teško, teško, TEŠKO
onima koji žive na
zemlji."

SLUŠAJ ME,
NORMANE! MNOGO
TI DUGUJEM...

ŠKAHE

...A IPAK
NEMAM NIŠTA
DA TI OSTAVIM...
IZUZEV PROSVE-
TLJENJA!

....I MOĆ DAČU
DVOJICI SVOJIH
SVEDOKA..."

ŠHAAH!
ŠKAHE ŠKAHE ...BOLI...
ŠKAHE
BUDI MI
SVEPOKI, PASTORE!
PROČITAJ REC
GOSPODNU!!

VESLI...

ŠHAAH!
ŠHAAH!

SVE TU PIŠE!
KRAJ SE BLIŽI!
PROČITAJ
KNJIGU!

ČITAAAJ!

PRVA...
...PRVA
POSLANICA
KORINCANIMA,
15:50...

„A OVO
GOVORIM, BRAĆO,
DA TIJELO I KRV NE
MOGU NASLJEDITI
CARSTVA BOŽIJEGA.“

„EVO VAM
KAZUJEM TAJNU:
JER SVI NEĆEMO
POMRIJETI...“

„...A SVI
ČEMO SE
PRETVORITI...“

Pročitao sam ja još,
ali Vesli to nije čuo.

Na samom kraju je
slušao neki drugi glas...
Odakle? Bog sveti zna.

Moje opelo beše kratko... a ožalošćeni
malobrojni. Moja supruga i ja
smo upoznali Vesliju u sutor života...
i bejamo mu poslednji prijatelji.

Nas troje smo mnogo puta večerali u ovom stanu.
Elen, Bog da joj dušu prošt, čas bi nemilosrdno
zadirkivala Vesliju što živi u prošlosti...

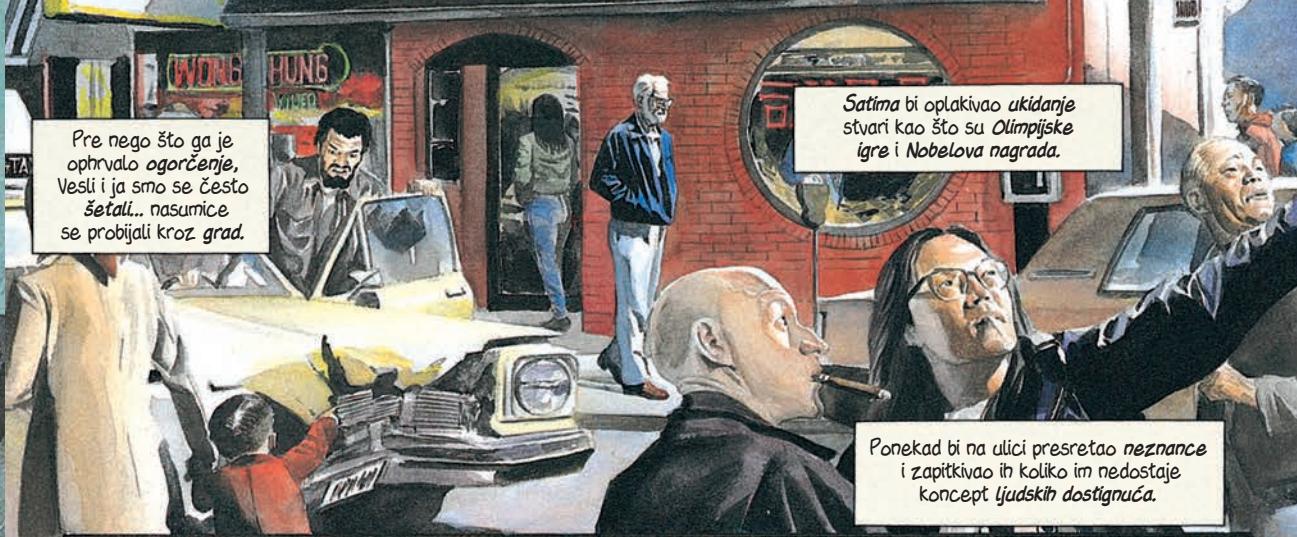
...a čas bi ga preklinjala da joj isprede
još jednu priču iz svoje... kako ju je
ono zvala? ...svoje slavne prošlosti.

Ponekad žalim što nisam odvojio više vremena
da ga slučam zajedno s njom. Vesove priče
behu melodije čudesa. Tada se čirilo da su svi
njegovi snovi bili o jučerašnjici, a ne o sutrašnjici...
o sjajnim vremenima, a ne varvarskim.

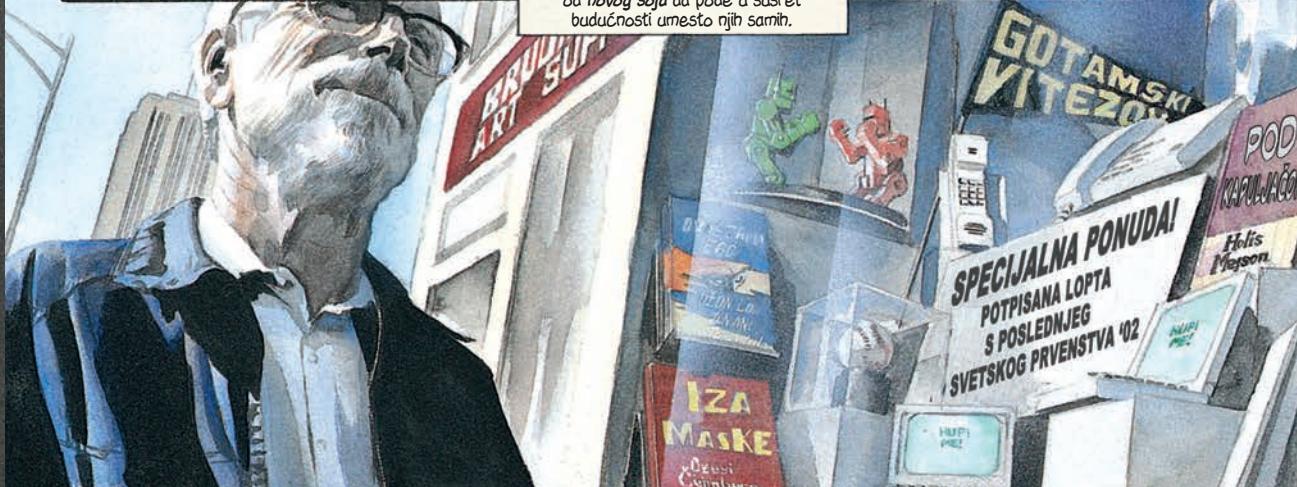
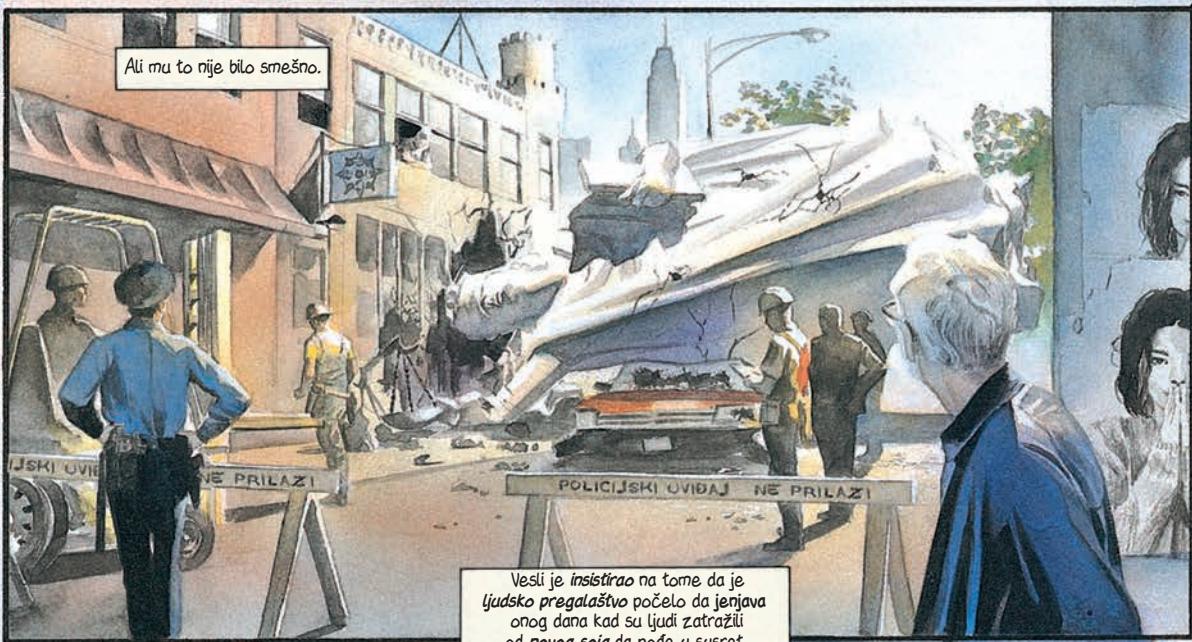
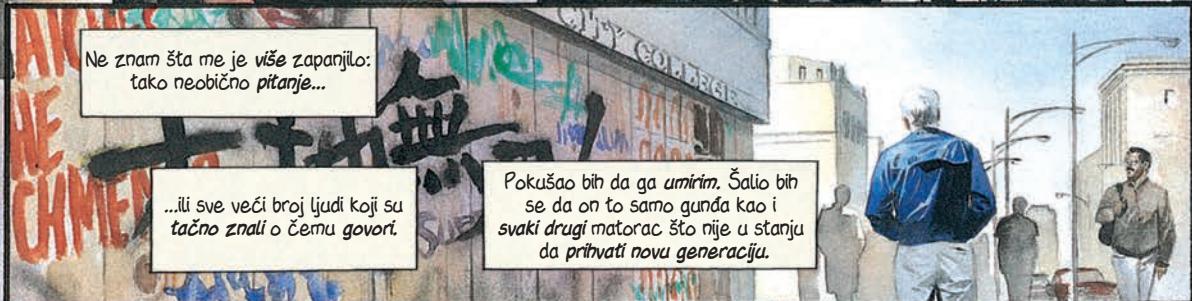
Rekao je kako je nekada
davno sebe zvao Sendmen.

Bio je
superheroj.

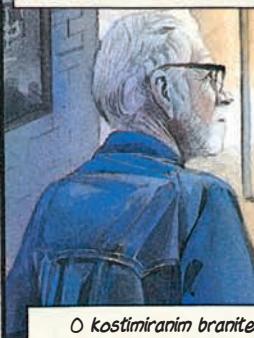
Da proste
na izrazu.

Ponekad bi na ulici presrećao neznanice i zapitkivao ih koliko im nedostaje koncept ljudskih dostignuća.

Rugao se vrednosti ovih novoprdošlica... te pričao o davnim minulim legendama.

O kostimiranim braniteljima koji u njegovo doba nisu omaložavali ljudski napredak... već su ga podsticali.

NO
RIGHT
TURN

WALK

DO NOT
ENTER

Zakleo se da nikad neće zaboraviti svet iz kojeg su oni potekli.

PLANETA
KRIPTON

Želeo je da ostanu upamćeni.

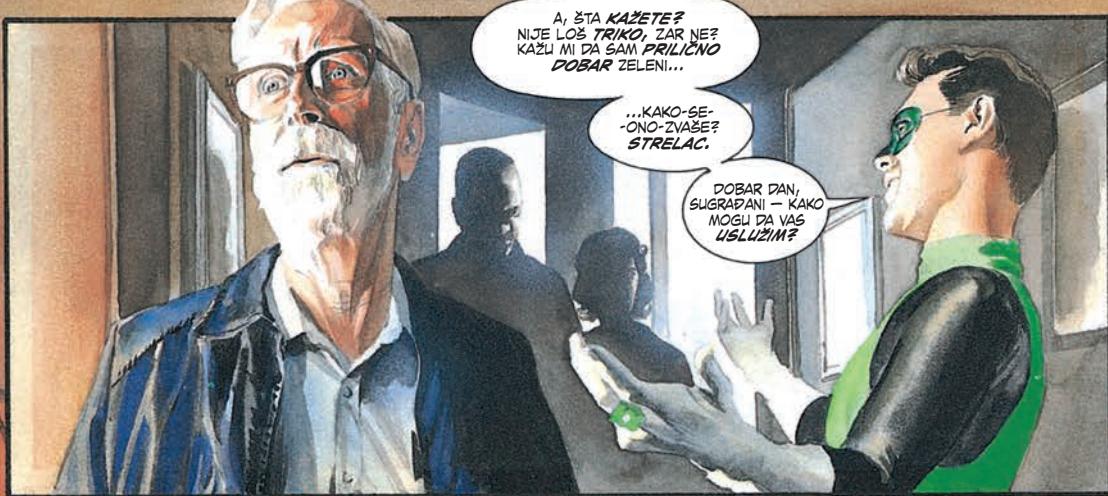

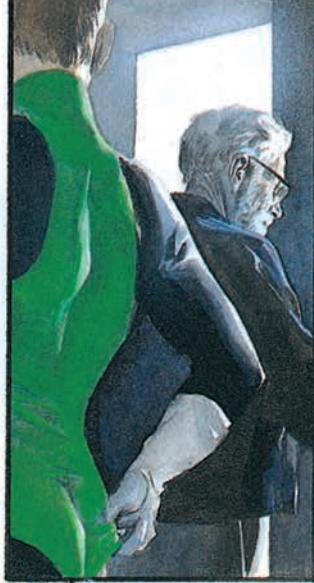
Želeo je da nastave da žive.

DOBAR VAM DAN,
GRADANINE!

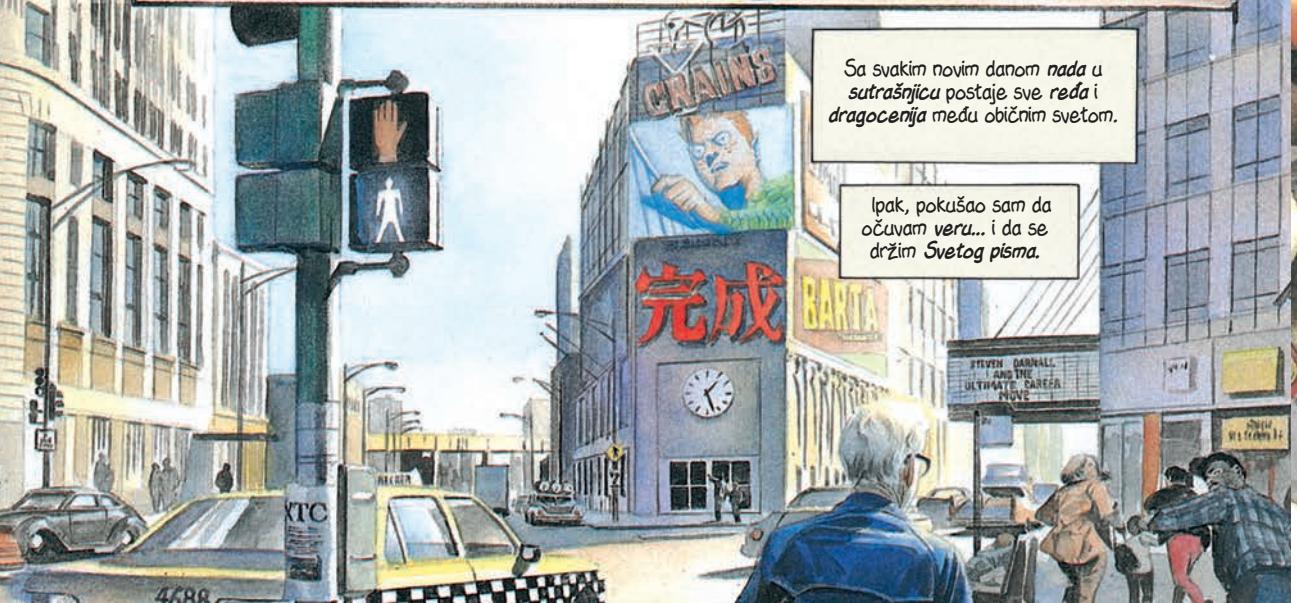
KAKO
MOGU DA VAS
USLUZIM?

Sendmen je otišao u grob bez
trunque vere u budućnost.

Sa svakim novim danom nada u
sutrašnjicu postaje sve reda i
dragocenija među običnim svetom.

Ipak, pokušao sam da
očuvam veru... i da se
držim Svetog pisma.

Gospod kaže da će krotki
jednog dana naslediti zemlju.

Jednog dana.

Ali Bog nije rekao
šta će biti s
moćima.

Ali slaba je
to uteha.

Oni slobodno korачaju
ulicama... pa i celim
svetom.

Ljudi dižu glas
protiv njih...

...ali im se ne
suprotstavljaju.

Jer to su
ipak...

...naši zaštitnici.

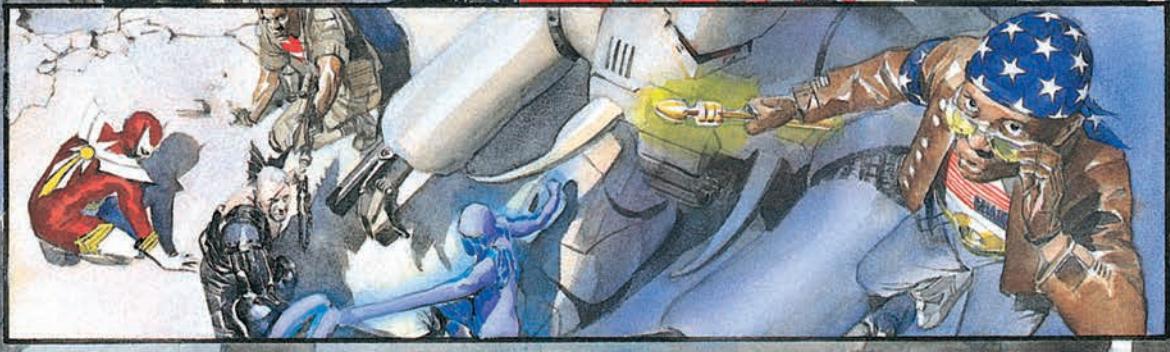
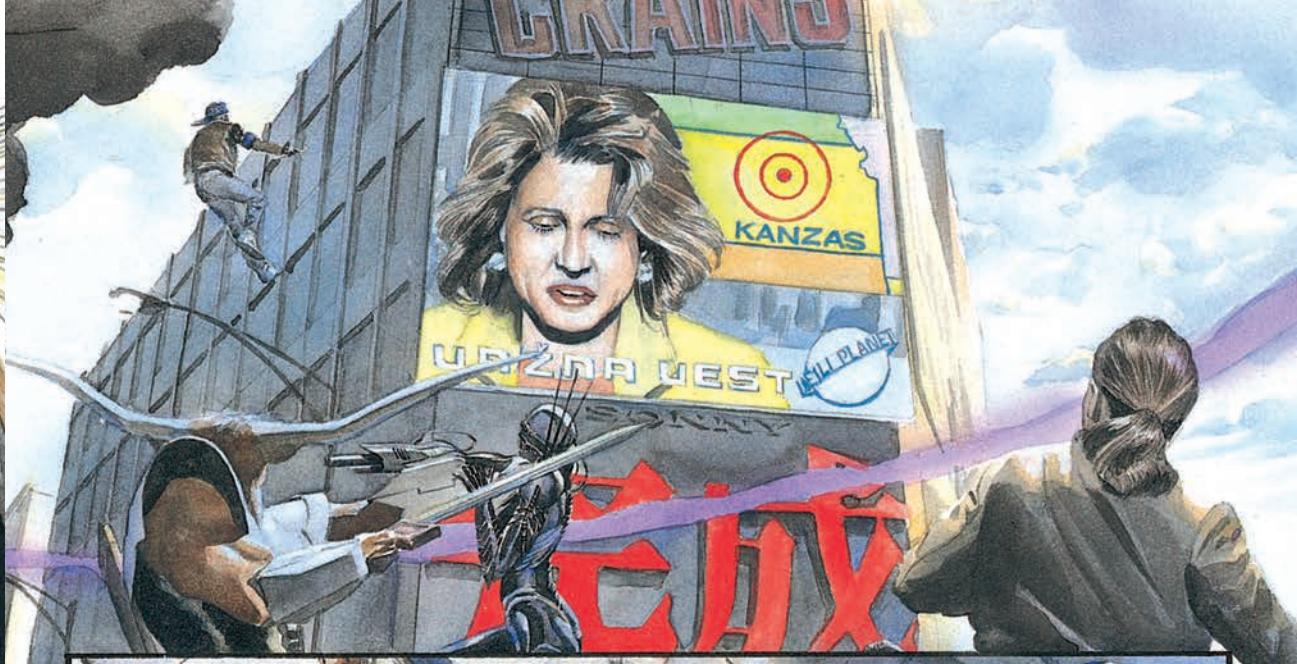

Gоворим себи како нија
није горела до зоре...

...како људи још увек
имају прилику да поврате
свет који им с правом
пripада док још постоји.

Како suočenom s nadljudskom
sirom i nadljudskim šansama...

...човечанству
још увек није
истекло време.

Ali
grešim.

“...i posta grad i oganj, smešani
s krvljom, i padoše na zemlju...”

„...! TREĆINA DRVA
IZGORJE...“

„...! SVAKA TRAVA
ZELENA IZGORJE!“

„! OTVORI
STUDENAC
BEZDANA...“

„! POČRNJE
SUNČE I NEBO!“

„BOJTE SE BOGA...
I PODAJTE MU SLAVU... JER DODE
ČAS SUDA NJEGOVA! ON...“

...ON...

OPROSTITE,
ODO... OVO NIJE
ONO ŠTO SAM
ŽELEO DA...

OPROSTITE
MI.

Dok odlaze, kriju se od mog pogleda.
Moja pastva mi je godinama verovala...
a ja sam je danas izneverio.

Ožalošćeni... ne mogavši čak ni da pojme
vesti koje su zaustavile ceo svet, došli
su kod mene iskajući ohrabrenje...

...koje ne mogu
da im pružim.

Ta vest...

Vesli je
znao.

One njegove vizije...
ta proročanstva,
ti snovi... Mislio
sam da je poludeo.

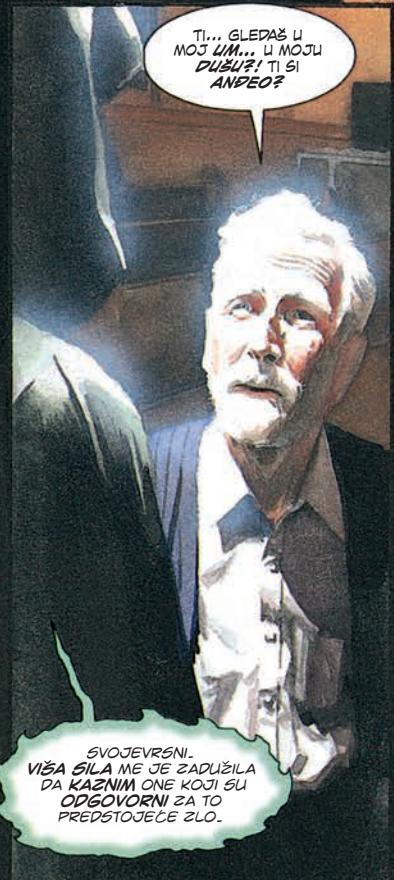
Njegovi snovi su sada moji...
i donose mi vizije krajnjeg
beznađa. On je želeo da
neko nešto učini... ali šta
tu lko može?

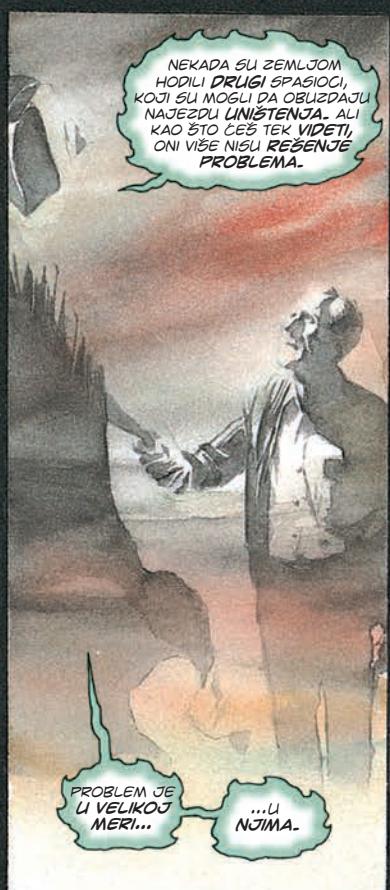
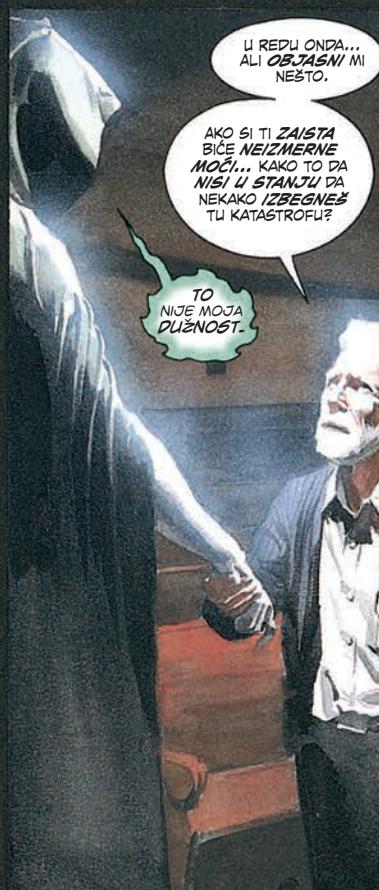
Ali i da
jeste...

...onda sam i ja.

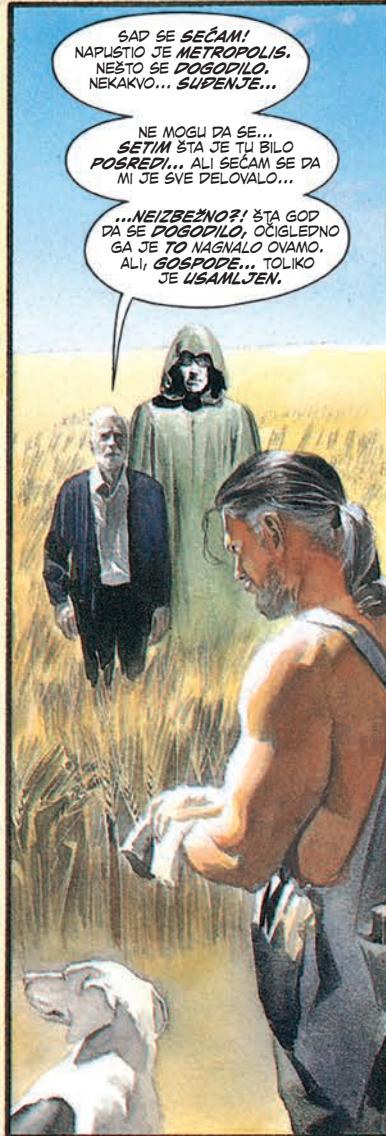
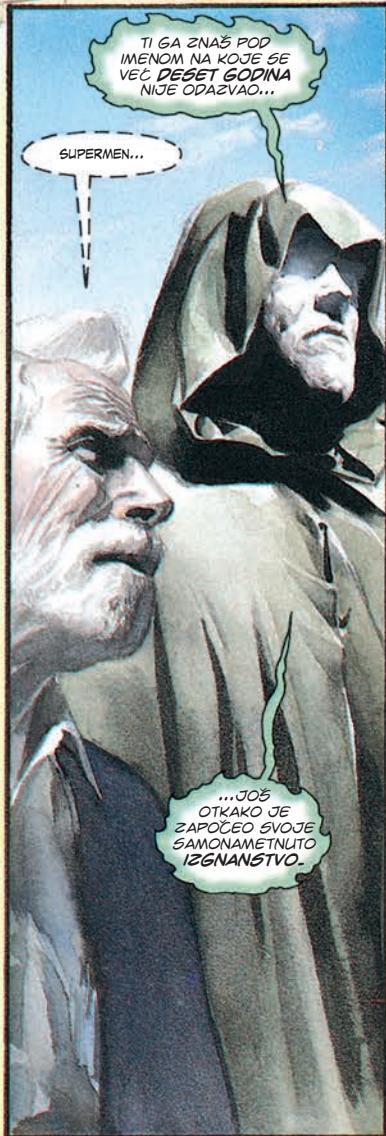
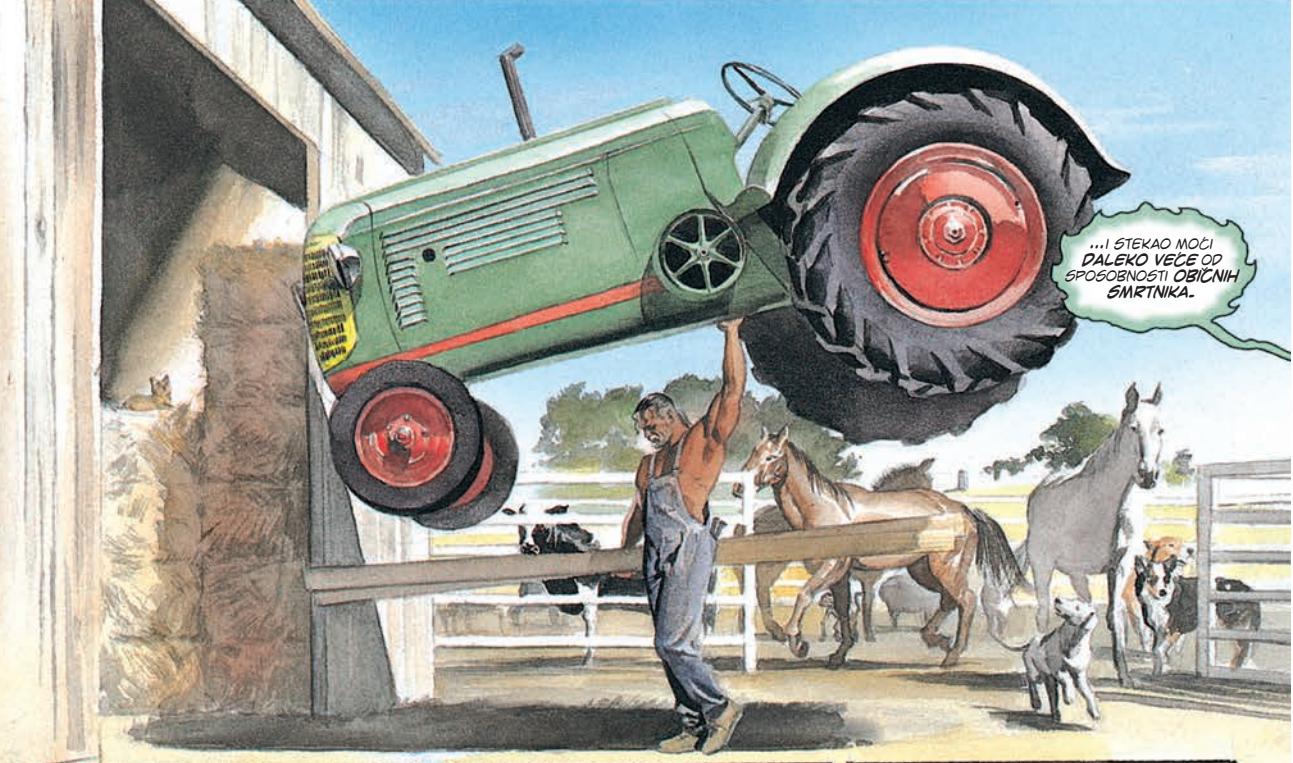
Kanzas je to i dokazao.
Zahvaljujući nadljudima,
kraj nam je sve bliži...
a reč gospodnja sve...

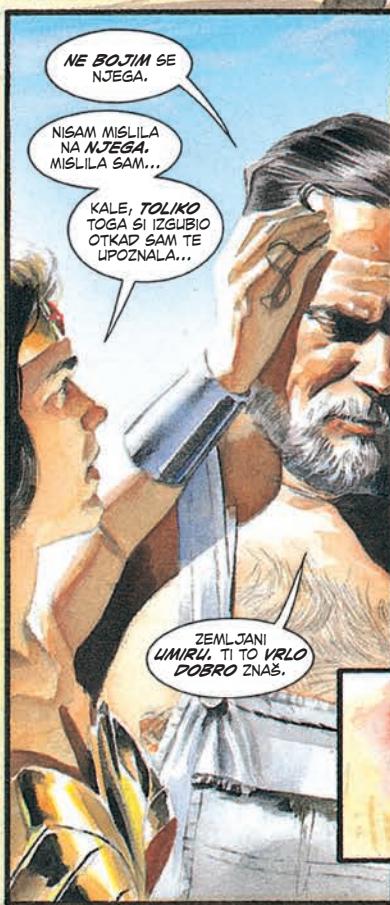
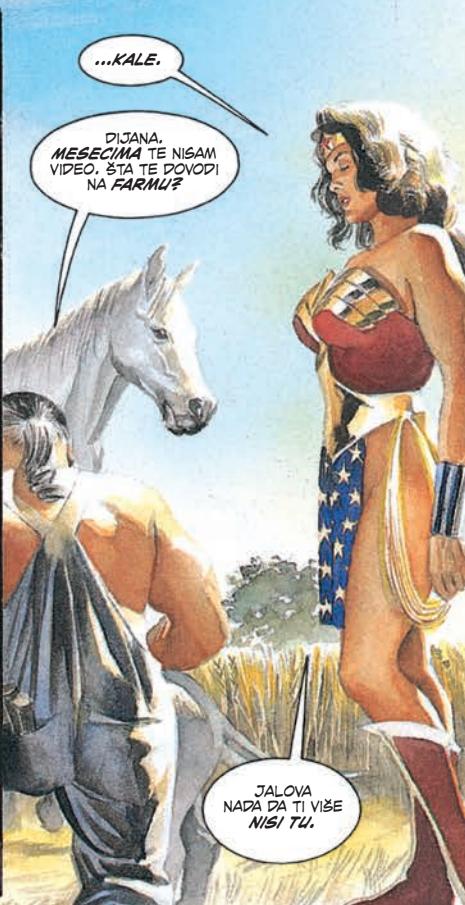
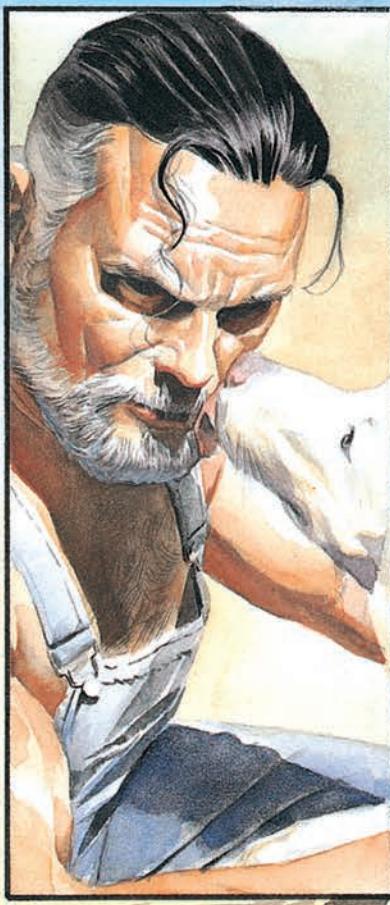

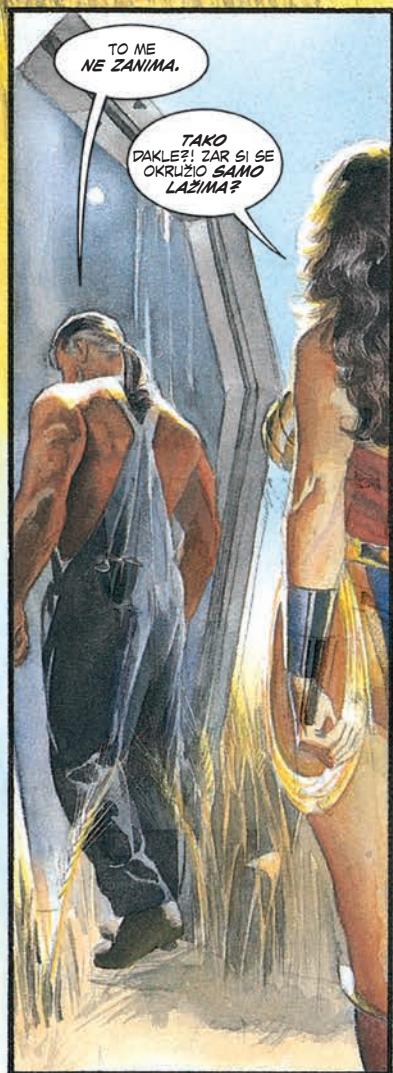
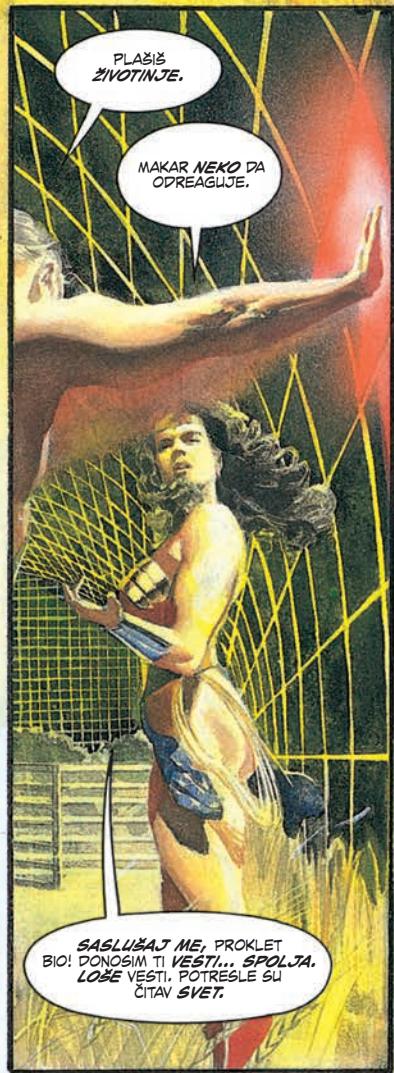
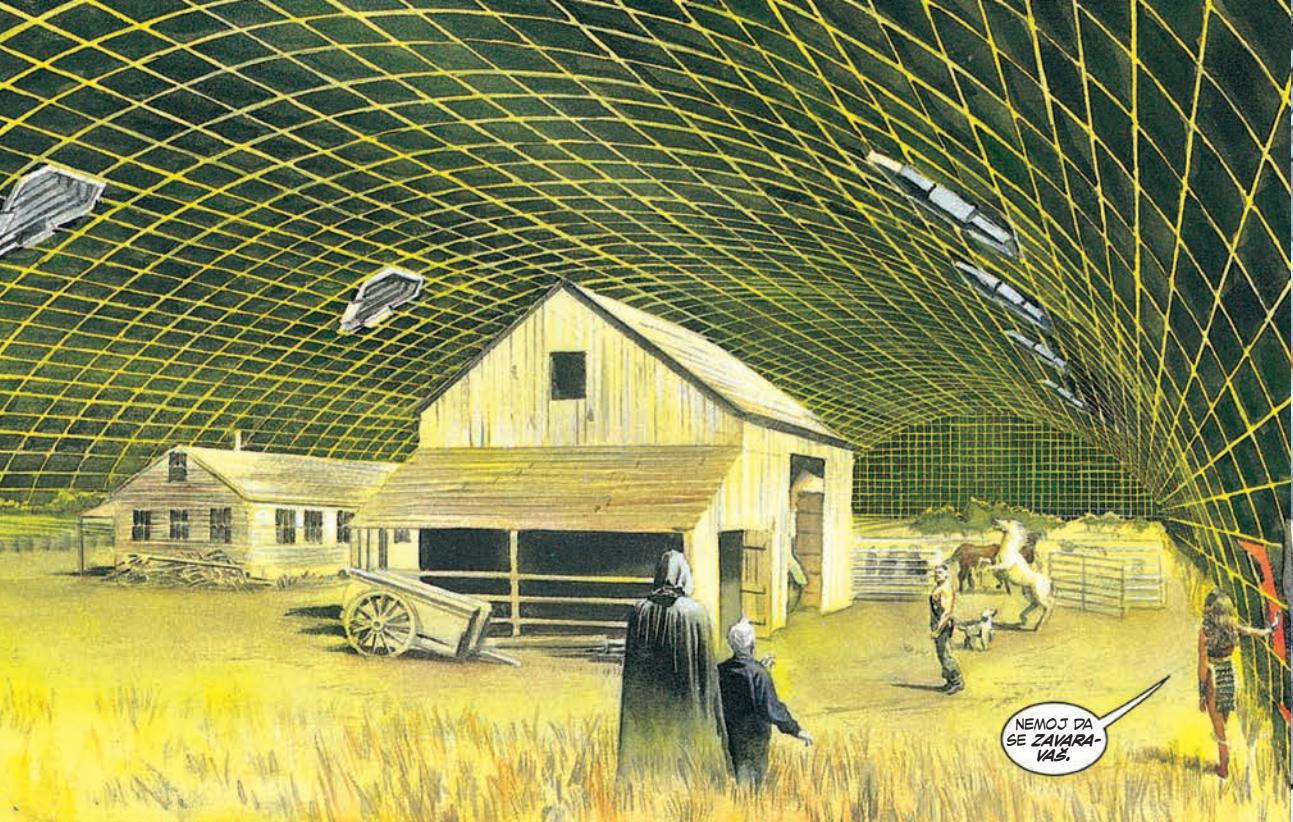

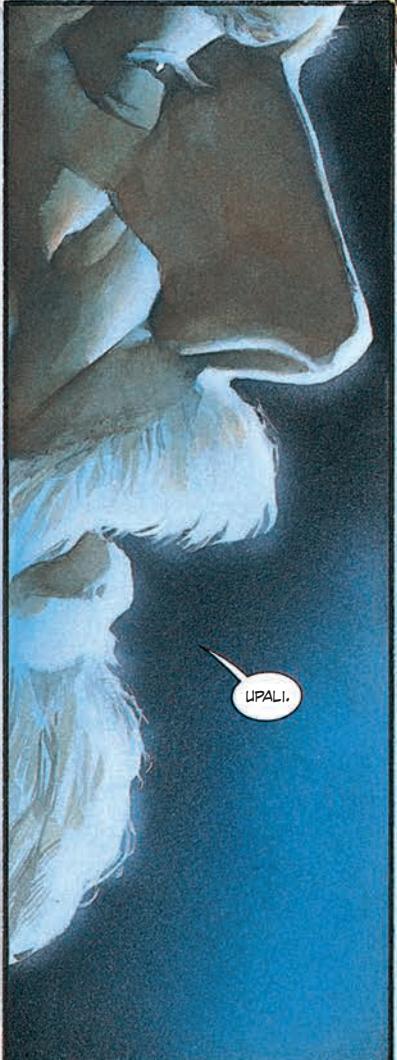
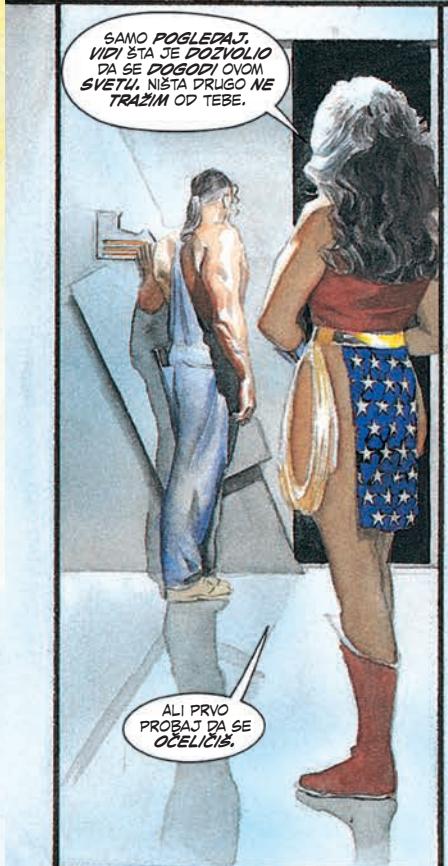
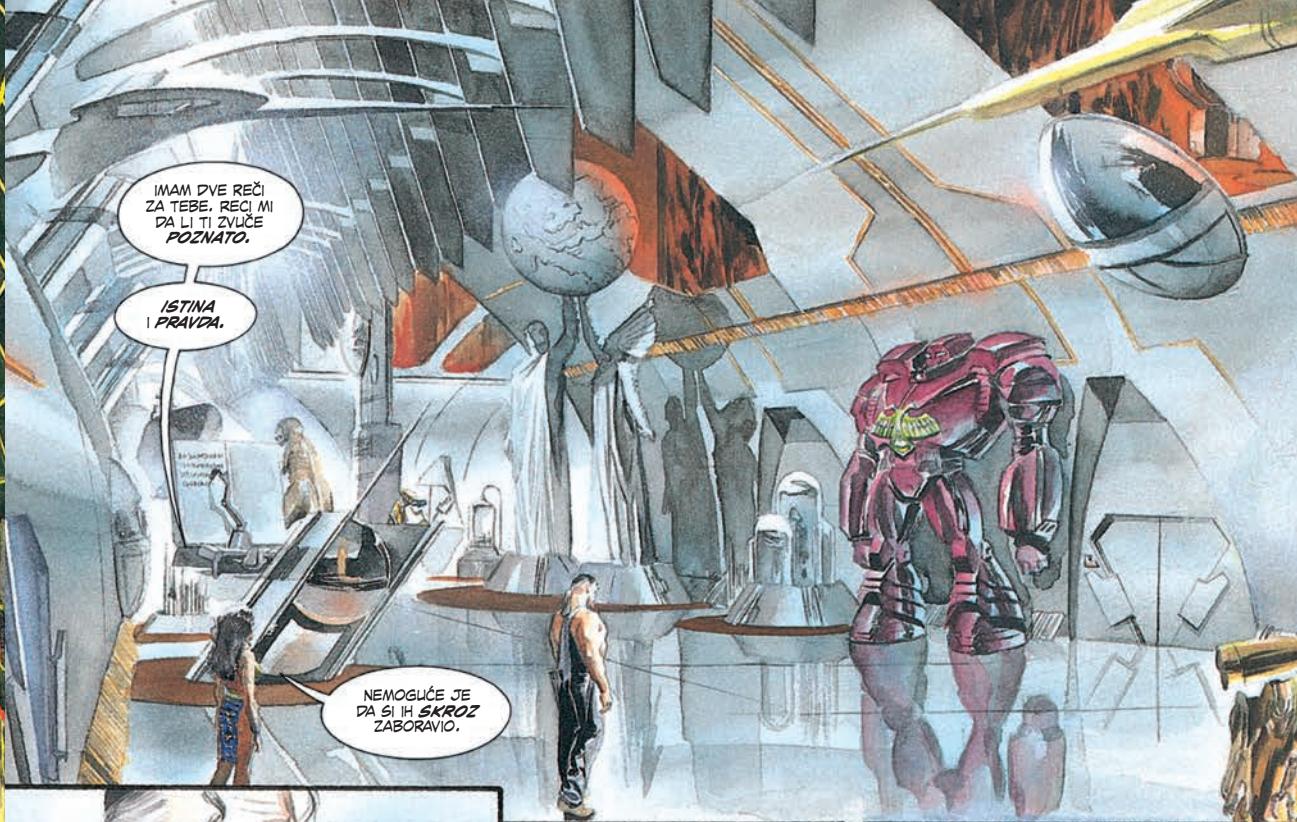

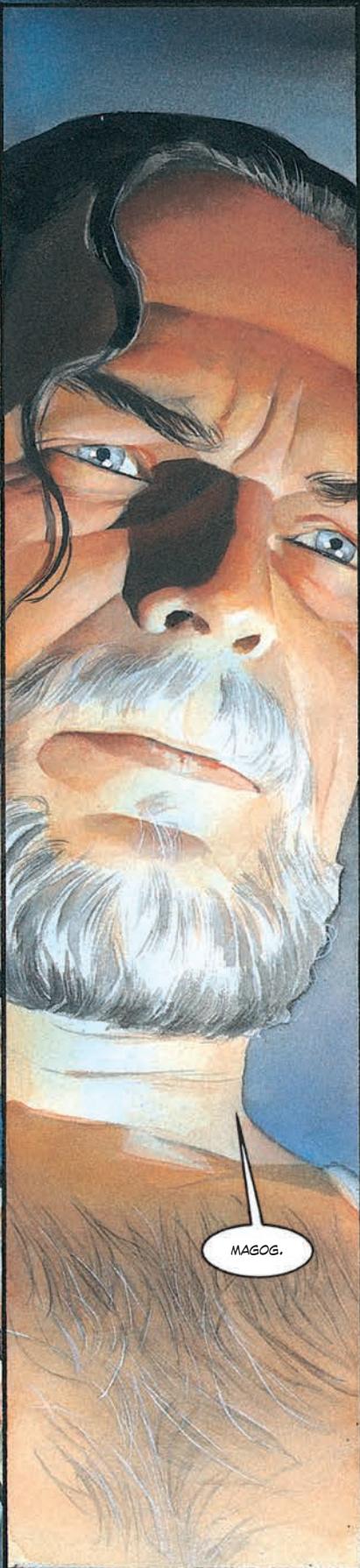

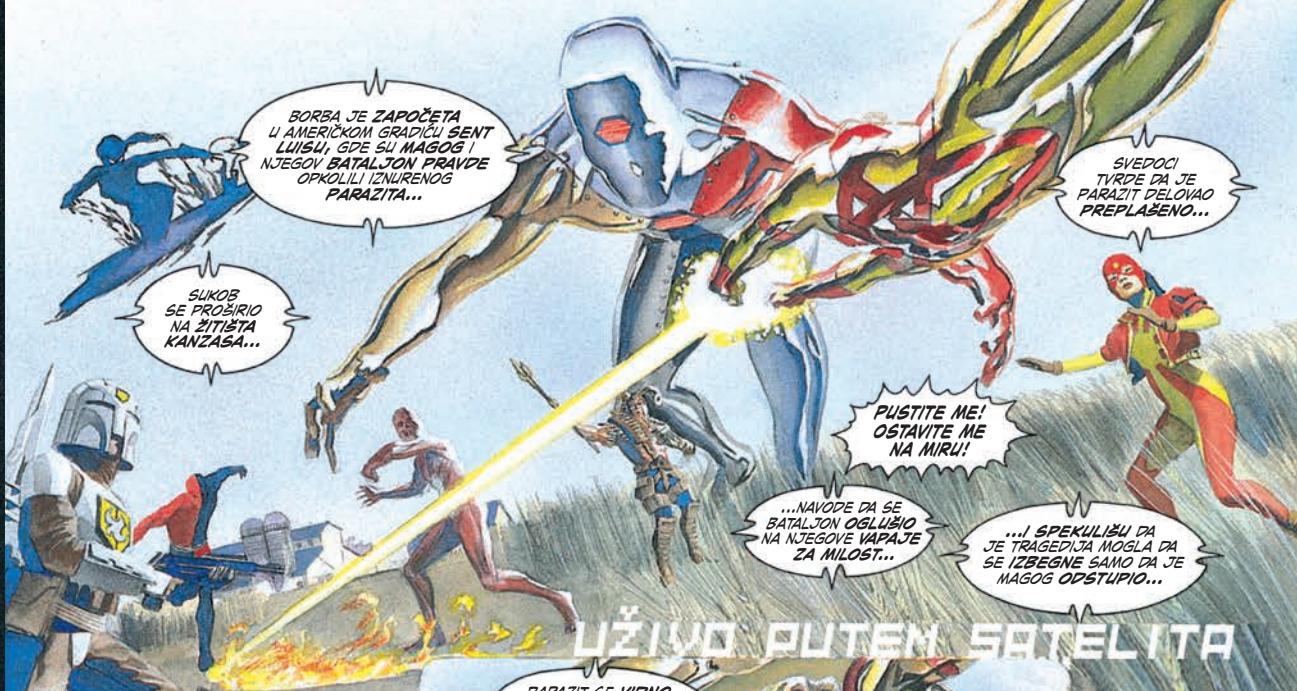

E QUELLA FU LA FINE.

DŽIVO PUTEM
SATELITA

PRELIMINARNI IZVEŠTAJI
POKAZUJU DA JE TRENUITNI BROJ
ŽRTAVA SKORO MILION NAKON ŽTO
JE RADIJACIJA IZ TELA UMIRUEG
KAPETANA ATOMA ZAHVATILA
STOTINE KILOMETARA...

...PRETVORIVŠI ČITAVU
DRŽAVU KANZAS – A I DELOVE
NEBRASKE, AJOVE I
MISURIJA – U RADIJOAKTIVNU
PUSTARU.

IAKO SU MAGOGOVI
SABORCI U MEĐUVREMENU
SPREĆILI DALJE ŠIRENJE
NUKLEARNE POŠASTI, POTPUNI
GUBITAK AMERIKE
ŽITNICE...

...KAO I
STERILIZACIJA NJENE
AGRIKULTURE I MOGLIĆNOST
GLOBALNOG GLAPOVANJA
DOVELI SU SVETSKU EKONOMIJI
NA IVICU KOLAPSА.

MAGOG, KOJI JE PORED
LEGURE, PRIPADNIKA METALNIH
LJUDI, JEDINI PREZIVEO OVAJ
INCIDENT – NIJE BIO DOSTUPAN
ZA KOMENTAR...

ISKLJUČI.

KALE, MOLIM TE.
NAŠA GENERACIJA SE
UGLEDA NA TEBE,
ODUVEK JE TAKO
BILO.

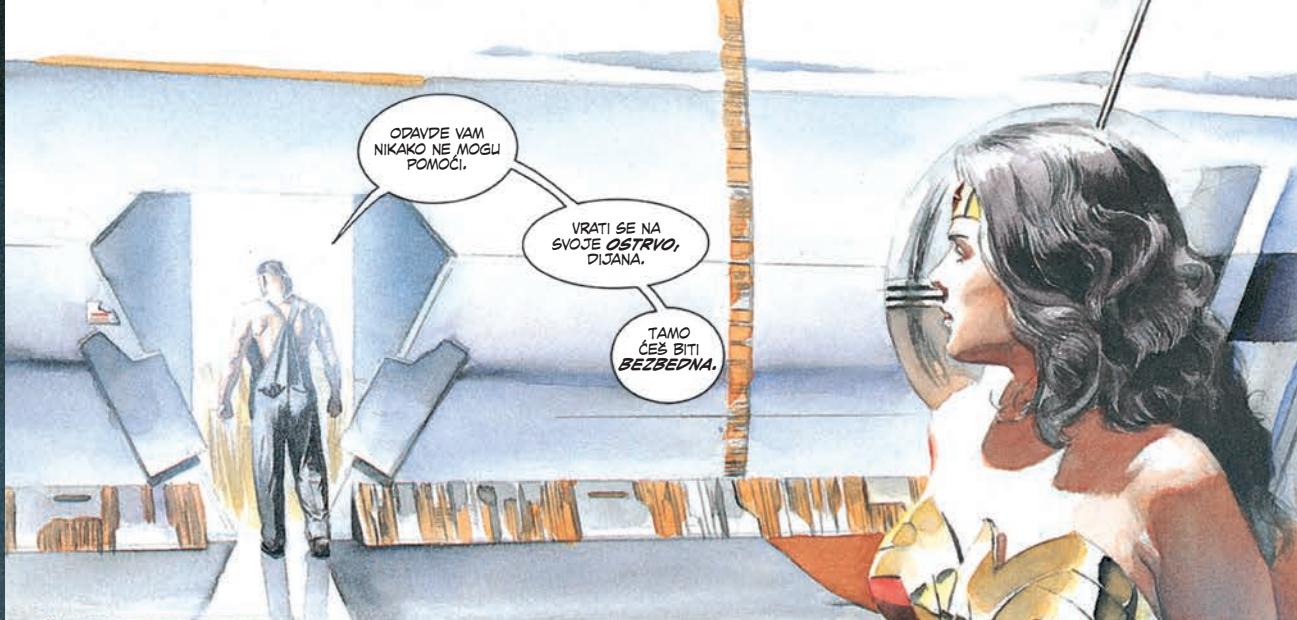
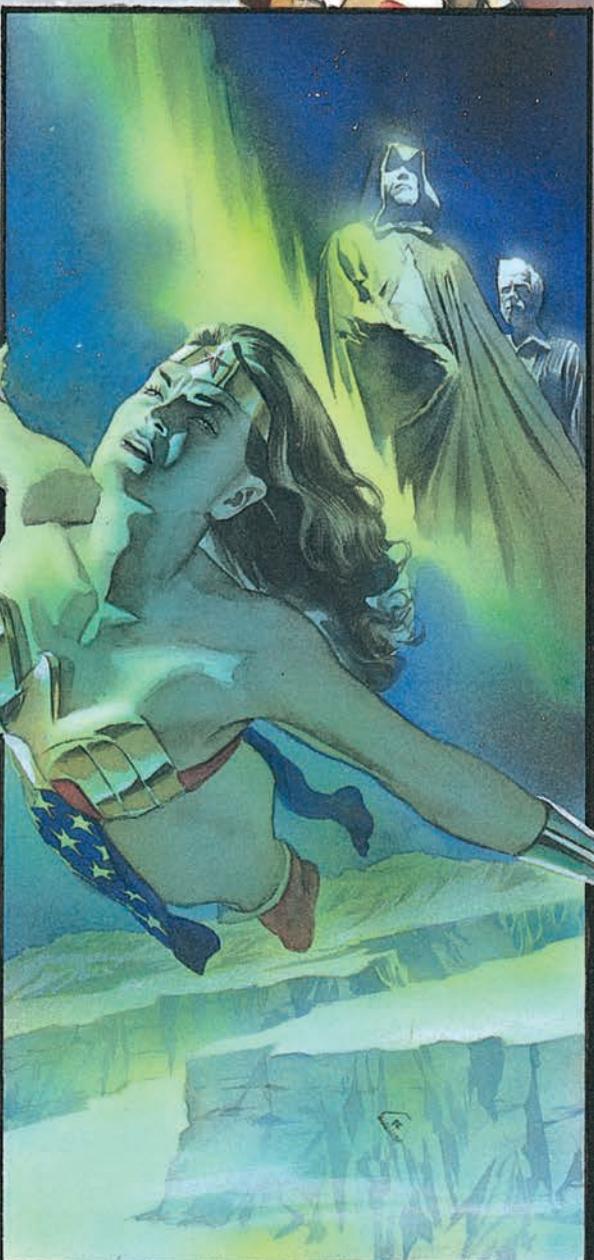
MORAŠ DA SE
SLUČIŠ SA OVIM. AKO
NEĆEŠ TI, NEĆEMO NI
MI OSTALI... I TAKO
UNEDOGLED.

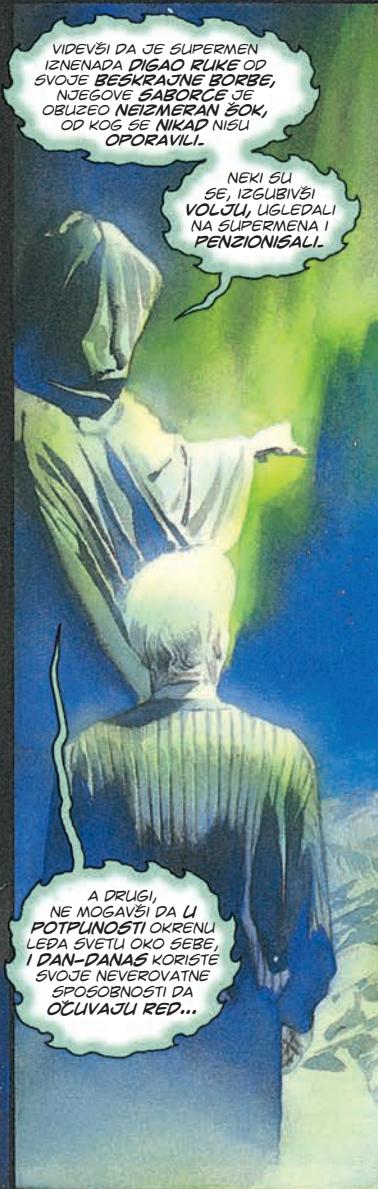
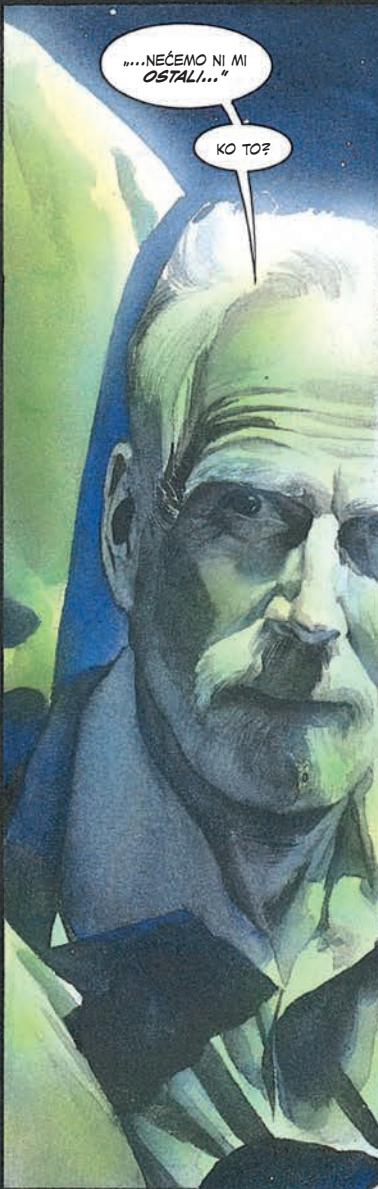
KALE?

ODAVDE VAM
NIKAKO NE MOGU
POMOĆI.

VRATI SE NA
SVOJE OSTRVO,
DIJANA.

TAMO
ČEŠ BITI
BEZBEDNA.

„TOKOM SUPERMENOVOG ODSUSTVA KISTOLIN
SITI POSTAO JE PRAVA UTOPIJA — PROTEKTORAT
KOJIM NEUMORNO PATROLIRA VETROVITA
SILA ŠTO NEKAD BEŠE LJUDSKO BICE.“

„NIKO GA NE VIDI... NIKO GA NE
ČUJE. ON TRČI SVOJU SAMOTNU
TRKU... ALI SVI KOJI OVDE ŽIVE
OSEĆAJU NJEGOVOG PRISUSTVA.“

„ON JE SVEPRISUTAN... ANDEO
ČUVAR ŠTO MUNJEVITOM
BRZINOM ISPRAVLJA I
NAJBEZAZLENIJE NEPRAVDE.“

„ON ŽIVI IZMEDU
OTKUCAJA
SEKUNDARE.“

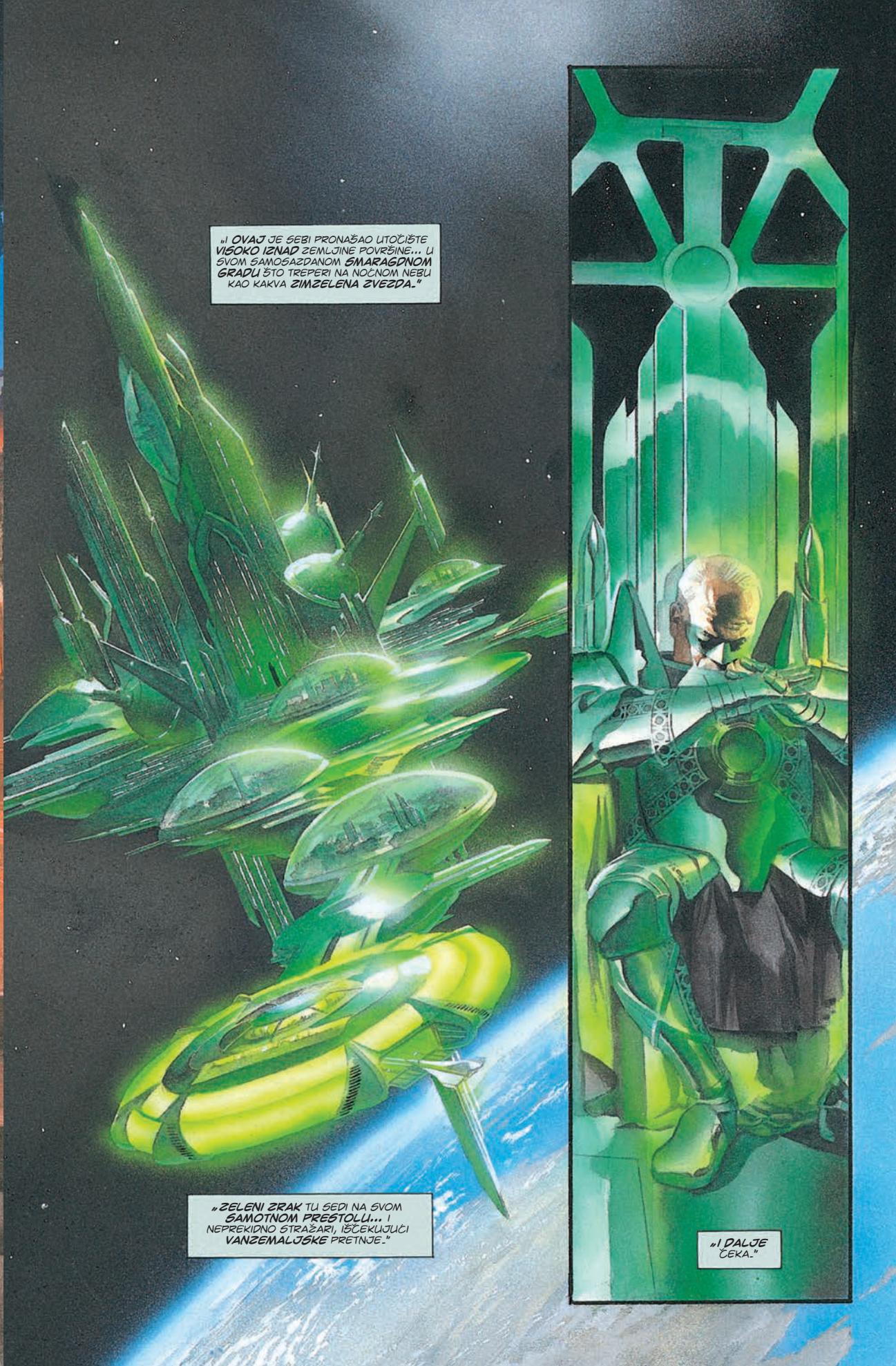
„ON JE
FLEŠ.“

„JOŠ JEDAN NEGDAŽNI
ZAŠTITNIK JE U MEDUVRSEMENU
SVO GNEZDO NA PACIFICKOM
SEVEROZAPADU.“

„JEDNI GA NАЗИВАЈУ SPASIOCEM... A
DRUGI EKO-TERORISTOM. PLAŠE GA SE,
I TO S RAZLOGOM, ONI KOJI BI DA
PTICAMA I ZVERIMA ODUZMU STANIŠTA.“

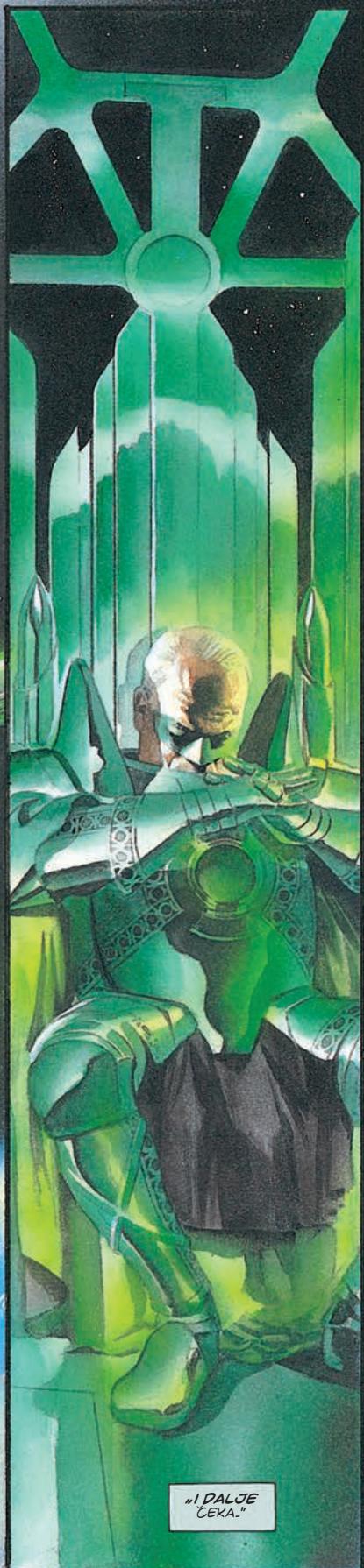

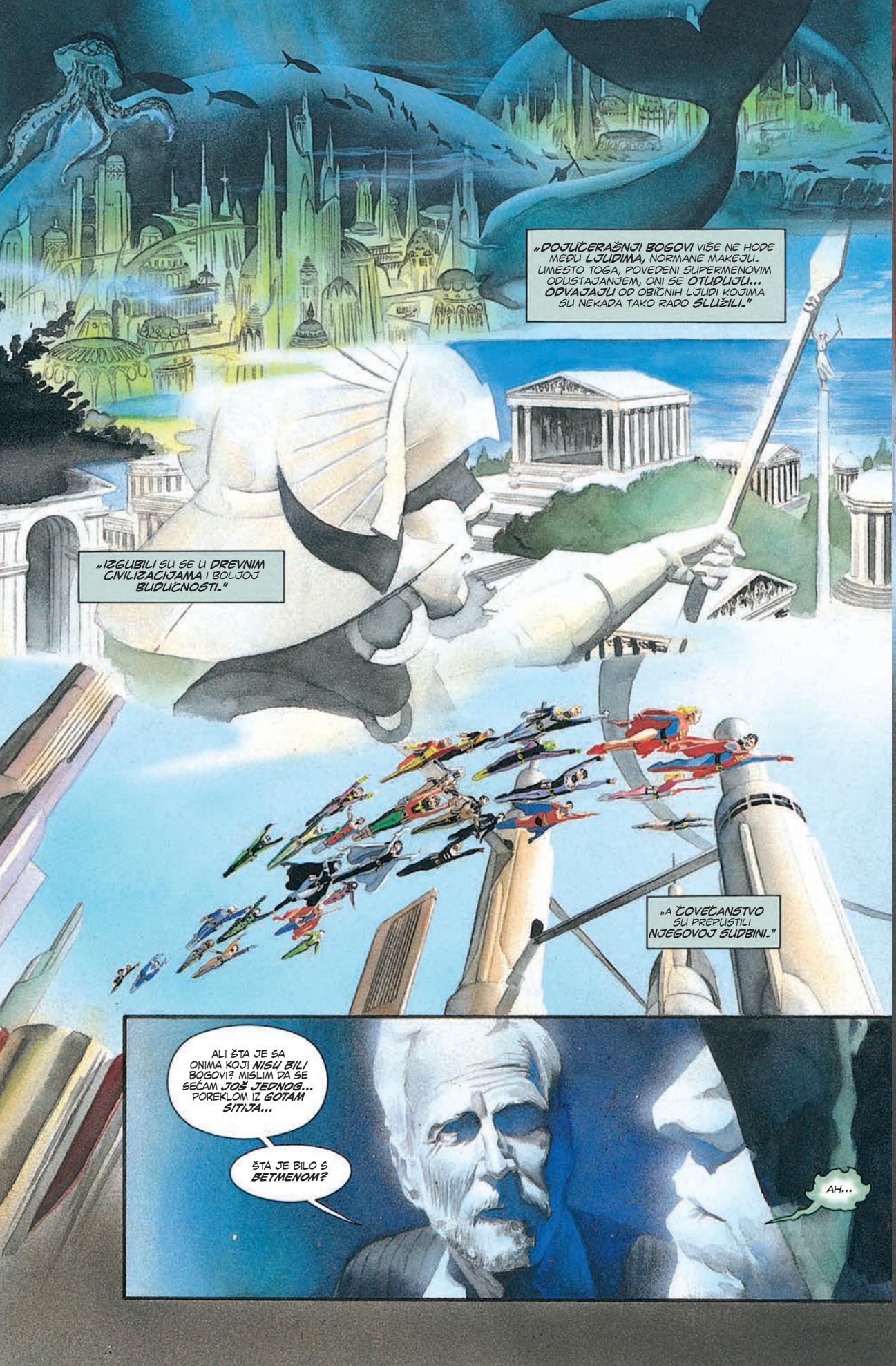
„IME MU JE
SOKOLAR.“

„I OVAJ JE SEBI PRONAŠAO UTOČIŠTE
VIŠOKO IZNAD ZEMLJINE POVRŠINE... U
SVM SAMOSAZDANOM SMARAGDНОM
GRADU ŠTO TREPERI NA NOĆNOM NEBU
KAO KAKVA ZIMZELENA ZVEZDA.“

„ZELENI ZRAK TU SEDI NA SVOM
SAMOTNOM PRESTOLU... I
NEPREKIDNO STRAŽARI, ISČEKUJUĆI
VANZEMALJSKE PRETNJE.“

„DOJUĆERAŠNJI BOGOVI VIŠE NE HODE
MEĐU LJUDIMA, NORMANE MAKEJU.
UMESTO TOGA, POVEDENI SUPERMENOVIM
ODUSTAJANJEM, ONI SE OTPUŠTUJU...
ODVAJAJU OD OBİČNIH LJUDI KOJIMA
SU NEKADA TAKO RADO SLUŠILI.“

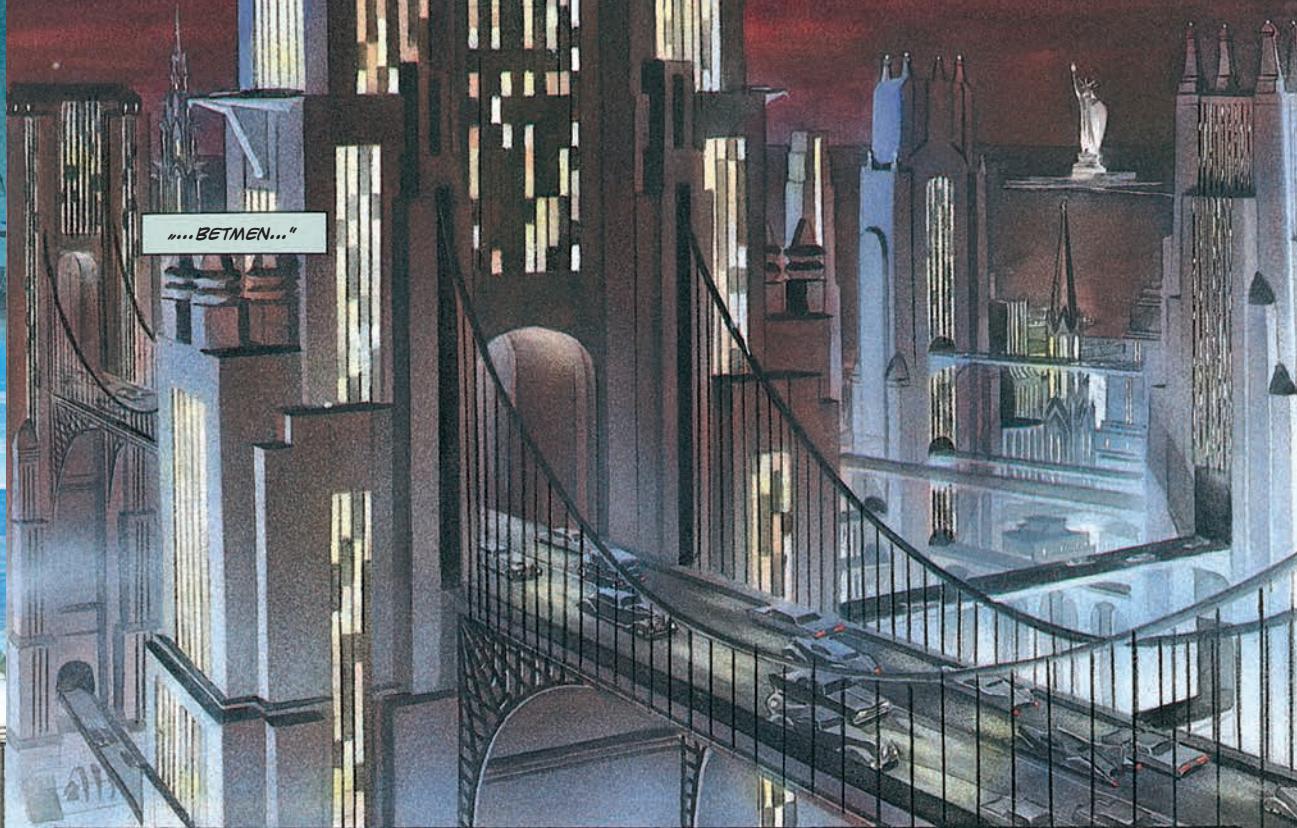
„IZGUBILI SU SE U DREVnim
CIVILIZACIJAMA I BOLJOJ
BUDUĆNOSTI.“

„A ĆOVEĆANSTVO
SU PREPUSTILI
NJEGOVoj ŠLUDBINI.“

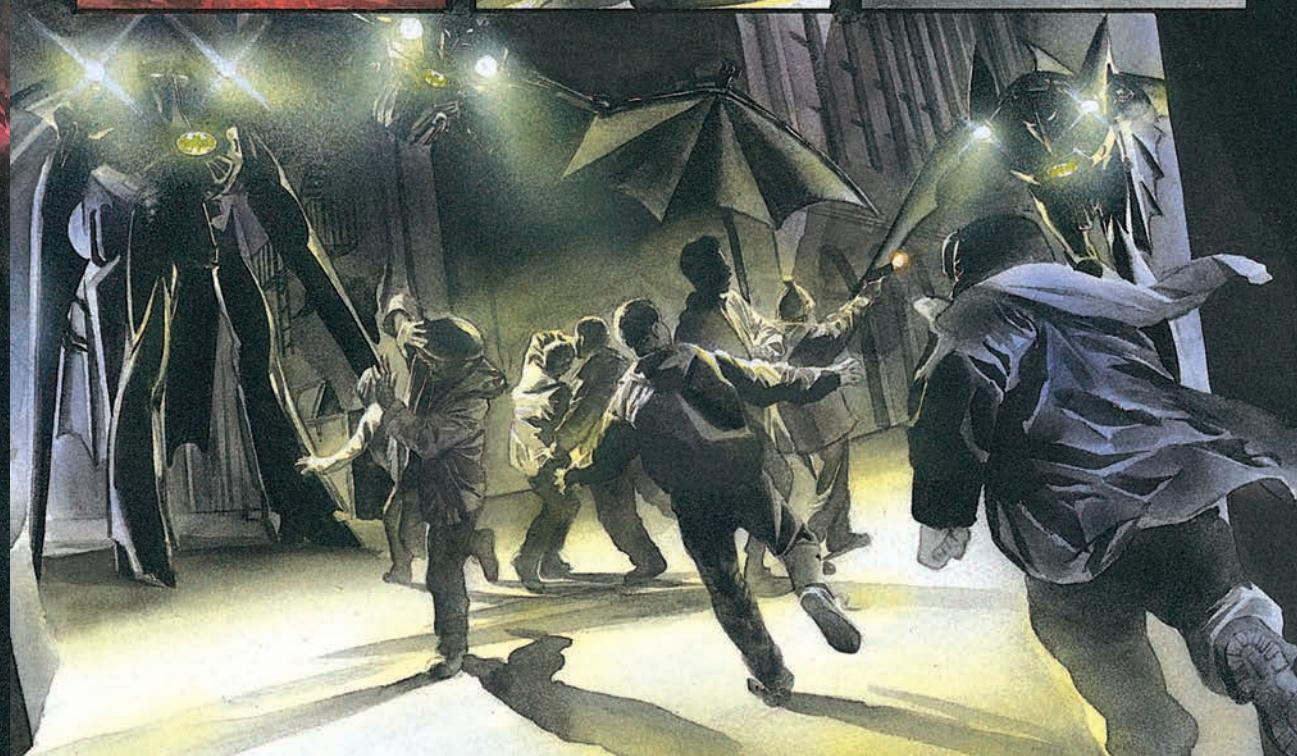
ALI ŠTA JE SA
ONIMA KOJI NISU BILI
BOGOVIZ MISLIM DA SE
SEĆAM JOŠ JEDNOG...
POREKLOM IZ GOTAM
SITIJA...

ŠTA JE BILO S
BETMENOM?

AH...

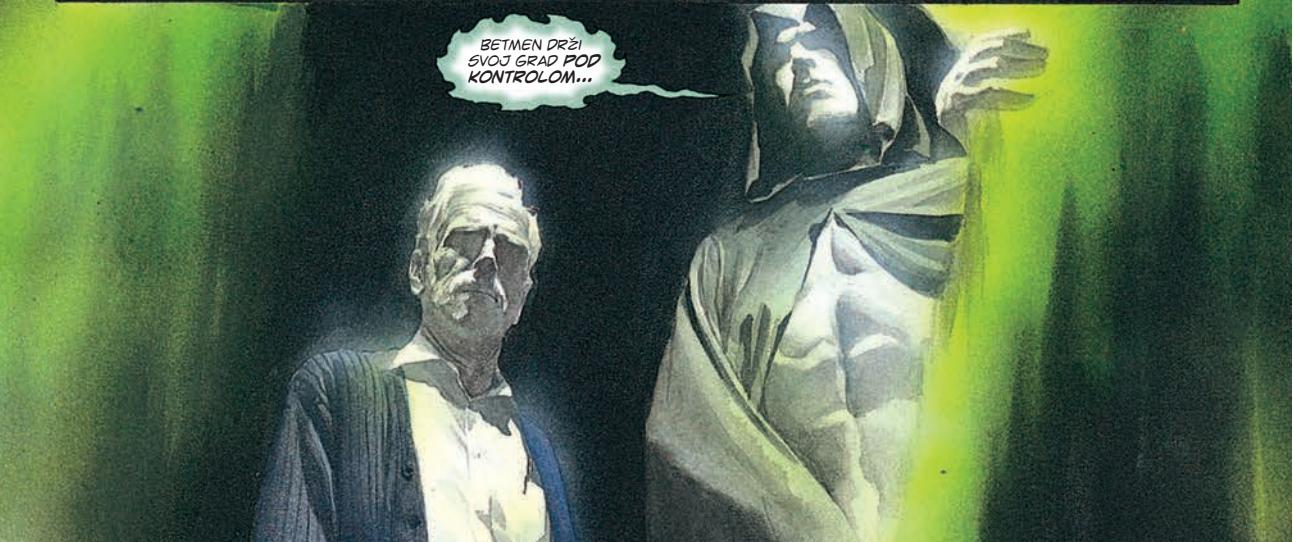

BETMEN DRŽI
SVOJ GRAD POD
KONTROLOM...

...ZAUVEK!

ZAR NE SHVATAŠ?

AKO ĆE IKO OD NAS
PREZIVETI... KO GOD
TO BIO... SADA, VIŠE
NO IKADA DOSAD...

...TREBA
NAM
NADA!

I iznenada...

...dunu silan
veter.

Ne. To nije bio veter.
Kovitlac pokreta...
koji je slomio čelik
njihovog oružja...

...i suprotstavio se toku
moćne reke ispod njih.

Čak i pre nego što su se slučajni prolaznici
oslobodili iz žičare, znali su. Svi smo znali.

Znali... i setili se.

GLE!

GORE
NA
NEBU!

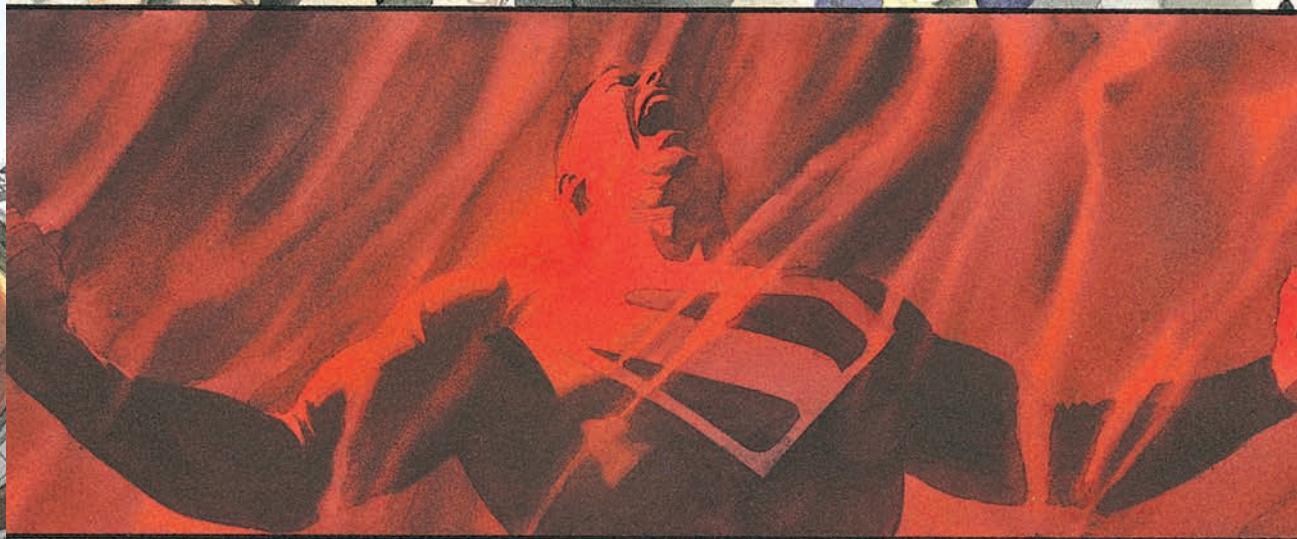

Nije nam okrenuo leđa.

Stajao je na nebu...
Uslišio je naše nade.

Vratio se... i sad je...

Bože
blagi.

Nismo izbegli
sudnji dan.

On je tek
počeo...